

BIULETYN INFORMACYJNY

NR 4 (106) 2021

Warszawa, kwiecień 2021 r.

Wydawca: Zarząd Główny Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych

Numer zredagował: **Adam Szyszko**

e-mail: ebiuletyn@seirp.pl

Adres Redakcji:

02-672 Warszawa, ul.

Domaniewska 36/38,

tel.: 515 214 767

e-mail: ebiuletyn@seirp.pl, sekretariat@seirp.pl

Wydawca:

Zarząd Główny Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych

02-672 Warszawa, ul. Domaniewska 36/38,

tel. policyjny: 22 60-129-13

www.seirp.pl

Link do polityki prywatności: <http://www.seirp.pl/polityka-prywatnosci>

e-mail: sekretariat@seirp.pl

Konta Zarządu Głównego SEiRP:

BGŻ BNP Paribas

„Statutowe, składkowe”:

48 2030 0045 1110 0000 0412 7270

„Darowizny”:

56 2030 0045 1110 0000 0412 8290

Materiałów niezamówionych redakcja nie zwraca.

Redakcja zastrzega sobie prawo opracowywania i skracania tekstów.

SPIS TREŚCI

<u>Od Redaktora</u>	4
Zarząd Główny	
<u>Odlicz 1% podatku dochodowego na rzecz SEiRP</u>	5
<u>Kryterium „służba na rzecz totalitarnego państwa”</u>	8
<u>Pismo Prezesa ZG SEiRP do Dyrektora ZER MSWiA ws wypłat świadczeń</u>	30
<u>Analiza zgodności decyzji ZER MSWiA z przepisami k.p.a.</u>	32
<u>Ekwiwalent. W oczekiwaniu na wypłatę wyrównania</u>	46
<u>List posła Andrzeja Rozenka</u>	56
<u>Medialny Punkt Kontaktowy</u>	59
<u>Infoteka nr 45</u>	60
Program Ubezpieczeniowy „SEiRP 2019”	94
Olsztyński Biuletyn Informacyjny nr 131	99

OD REDAKTORA

W sprawie technicznych warunków publikowania informacji prasowych.

Zwracam się do Autorów i Korespondentów z uprzejmą prośbą o przesyłanie prac oraz materiałów, w celu ich publikacji, na dwa adresy równocześnie:

1. ebiuletyn@seirp.pl
2. sekretariat@seirp.pl

Uprzejmie również proszę o uwzględnianie następujących kryteriów oraz warunków technicznych materiałów przeznaczonych do publikowania:

- *pliki fotograficzne - format JPG, rozdzielczość do 300 kilobajtów,*
- *pliki tekstowe Microsoft Word Document (typu: doc.) – w formatach:*
 - *tekst standardowy*
 - *czcionka: Times New Roman, styl: normalny, rozmiar: 10-12*
 - *odstęp między znakami: standardowe, pojedyncze*
 - *akapit: tekst wyjustowany*
 - *rozmiar papieru: A-4, standardowy*
 - *orientacja pionowa*
 - *marginesy: góra:1,6, dół:2,5, lewy:2,5, prawy:2,5 cm,*
- *materiały winny wskazywać rodzaj medium, do którego adresowana jest publikacja (strona internetowa, biuletyn) oraz zawierać informacje o autorach prac, wskazanie identyfikacji organizacyjnej, nazwy Zarządu Wojewódzkiego lub Okręgowego,*
- *odpowiedzialność za naruszenie postanowień prawa prasowego i autorskiego spoczywa na autorach przesyłanych materiałów.*

Ze względu na wynikającą z harmonogramu wydawniczego konieczność przestrzegania terminów, uprzejmie proszę o nadsyłanie materiałów do Biuletynu Informacyjnego do 15 dnia miesiąca. Materiały nadesłane po 15 dniu miesiąca zostaną opublikowane w następnym wydaniu BI.

Redaktor

OPP-ZARZĄD GŁÓWNY SEIRP PRZYPOMINA I PROSI:

**KAŻDY Z NAS MOŻE ODLICZYĆ 1% PODATKU
DOCHODOWEGO ZA ROK 2020 NA RZECZ SEIRP**

KRS 0000043188

Uprzejmie informujemy, że na nasze konto - SEiRP jako Organizacji Pożytku Publicznego w 2020 roku wpłynęło – 118.000 złotych z odpisu 1% podatku za rok 2019. Z tych środków w 2020 roku mogliśmy udzielić wsparcia finansowego 82 osobom i trzem Kołom SEiRP na łączną kwotę 93.500 złotych.

Dla porównania, w 2019 roku na nasze konto - SEiRP jako Organizacji Pożytku Publicznego wpłynęło – 136.000 złotych z odpisu 1% podatku za rok 2018. Dzięki naszym darczyńcom w 2019 roku udzieliliśmy wsparcia finansowego 100 osobom na łączną kwotę 188.700 złotych i czterem Kołom SEiRP na łączną kwotę 5.500 złotych.

Dlaczego darowizna podatku na rzecz SEiRP jest taka ważna?

Dzięki tym środkom możemy pomagać najbardziej potrzebującym z pośród nas. Pomagamy z potrzeby solidarności z potrzebującymi pomocy. Pomagamy w przekonaniu, że wtedy, gdy będziemy w potrzebie pomoc otrzymamy.

Serdecznie zachęcamy do dokonywania odpisu podatku za rok 2020 na rzecz SEiRP - KRS 0000043188.

Wiemy, że pandemia utrudnia kontakty, dlatego prosimy Koleżanki i Kolegów z Zarządów Kół o aktywne wsparcie akcji, o przypominanie i pomoc w wypełnieniu druku PIT-OP wszystkim chętnym do przekazania swego podatku na rzecz SEiRP.

Dzięki usłudze Twój e-PIT dostępnej na stronie Ministerstwa Finansów: zadeklarowanie 1% na rzecz OPP SEiRP jest łatwe i szybkie:

<https://www.podatki.gov.pl/pit/twoj-e-pit/jak-przekazac-1-podatku-w-usludze-twoj-e-pit/>

Dla osób, które preferują dokumenty papierowe, równie proste jest wypełnienie druku PIT-OP.

1. → Wpisz Twój NIP 2. → Wpisz rok rozliczenia 3. → Wpisz Twój Urząd Skarbowy, imię, nazwisko datę urodzenia 4. → Wpisz nasz numer KRS Podpis papierowy dokument 5. →	1. Identyfikator podatkowy NIP / numer PESEL podatnika [nieobowiązkowo skrócić] 2. Nr dokumentu 3. Status
	PIT-OP OŚWIADCZENIE O PRZEKAZANIU 1% PODATKU ORGANIZACJI POŻYTKU PUBLICZNEGO
	4. Rok 2020 za
	Podstawa prawna: Art. 45c ust. 3a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”. Składający: Podatnik podatku dochodowego od osób fizycznych, który od organu rentowego otrzymał roczne obciążenie podatku PIT-40A, o którym mowa w art. 34 ust. 9 ustawy. Termin składania: Do 30 kwietnia roku następującego po roku podatkowym. Miejsce składania: Urząd skarbowy, o którym mowa w art. 45 ust. 1b ustawy.
	A. MIEJSCE SKŁADANIA OŚWIADCZENIA 5. Urząd skarbowy, do którego adresowane jest oświadczenie Urząd Skarbowy w...
B. DANE IDENTYFIKACYJNE PODATNIKA 6. Nazwisko Kowalski 7. Pierwsze imię Jan 8. Data urodzenia (dzień - miesiąc - rok) XX.XX.XXXX	
C. WNIOSEK O PRZEKAZANIE 1% PODATKU NALEŻNEGO NA RZEC ORGANIZACJI POŻYTKU PUBLICZNEGO (OPP) Należy podać numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego (numer KRS) organizacji wybranej z wykazu prowadzonego na podstawie odrębnych przepisów. 9. Numer KRS 0000043188	
D. INFORMACJE UZUPEŁNIAJĄCE Podatnicy, którzy wypełnili część C, w poz. 10 mogą podać cel szczegółowy 1%, a zaznaczając kwadrat w poz. 11 wyrazić zgodę na przekazanie OPP swojego imienia, nazwiska i adresu wraz z informacją o kwocie. W poz. 12 można podać informacje ułatwiające kontakt urzędu skarbowego z podatnikiem, np. telefon, e-mail. 10. Cel szczegółowy 1% 11. Wyrażam zgodę ☐ 12.	
E. PODPIS PODATNIKA ALBO OSOBY REPREZENTUJĄCEJ PODATNIKA 13. Podpis podatnika <i>Jan Kowalski</i> 14. Podpis osoby reprezentującej podatnika	

Druk PIT-OP jest dostępny w formie elektronicznej oraz do wydrukowania na stronie: www.podatki.gov.pl/pit/pit-op/

PIT-OP można złożyć w formie elektronicznej lub papierowej na poniższych formularzach:

- [PIT-OP\(1\) - formularz w wersji interaktywnego pliku PDF \(PDF, 52 kB\)](#)
- [PIT-OP\(1\) - formularz w formie do druku \(PDF, 33 kB\)](#)

Jak przekazać 1% podatku w usłudze Twój e-PIT?

Link – Twój e-PIT:

<https://www.podatki.gov.pl/pit/twoj-e-pit/jak-przekazac-1-podatku-w-usłudze-twoj-e-pit/>

Każdy z nas może pomóc Koleżankom i Kolegom oczekującym naszego wsparcia – wystarczy na formularzu PIT-OP wpisać nr KRS:

0000043188

KRYTERIUM „SŁUŻBA NA RZECZ TOTALITARNEGO PAŃSTWA”

Przedmiotowo-podmiotowy rozbiór kryterium „służba na rzecz totalitarnego państwa” – wykładnia różnych sądów.

W aneksie do Biuletynu Informacyjnego nr10 (100) 2020 z października 2020 roku, który niemal w całości poświęciliśmy uchwale SN z 16 września 2020 roku, w tym licznym komentarzom do tej uchwały. Poniżej linki do tych materiałów.

SN O USTAWIE DEZUBEKIZACYJNEJ:

BY OBNIŻYĆ ŚWIADCZENIE OFICERA SŁUŻB PRL, TRZEBA ZBADAĆ JEGO INDYWIDUALNE CZYNY

Komentarz rzecznika praw obywatelskich

<https://www.rpo.gov.pl/pl/content/sn-obnizanie-emerytur-funkcjonariuszyprl-bez-odpowiedzialnosci-zbiorowej>

Dlaczego uchwała Sądu Najwyższego jest taka ważna?

<https://www.temidajestkobieta.pl/2020/09/17/dezubekizacja-uchwala-sadu-najwyzszego-z-dnia-16-09-2020/>

SŁUŻBA NA RZECZ PAŃSTWA TOTALITARNEGO - WYKŁADNIA SN (ART. 13 B UST. 1), KOMENTARZ P. ADWOKAT ALEKSANDRY CHOŁUB

<http://www.adwokat-cholub.pl/warto-wiedziec/emerytury-i-renty-mundurowe/191-sluzba-na-rzecz-panstwa-totalitarnego-wykladnia-sadu-najwyzszego-art-13-b-ust-1.html?0a8e64708153f2fda5218a3133e7a4bb=d1731d782cc51669c4a45b3447739bd9>

Zainspirowani korespondencją jednego z naszych Kolegów, który nadesłał nam m. in. wyrok Sądu Okręgowego w Płocku z 12 listopada 2020 roku sygn. akt VI U 1244/19, którym ten Sąd zmienił zaskarżone decyzje z dnia 1 czerwca 2017 roku, w ten sposób, że przeliczył od dnia 1 października 2017 roku wysokość emerytury policyjnej

z pominięciem art. 15c ustawy z dnia 18 lutego 1994 roku o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji.... i wysokość renty inwalidzkiej z pominięciem art. 22a tej samej ustawy, w uzasadnieniu przedstawił własną interpretację określił „**służba w organach bezpieczeństwa państwa**” i „**służba na rzecz totalitarnego państwa**”. Cytat z uzasadnienia: „*Wątpliwości co do zakresu pojęcia „służby na rzecz totalitarnego państwa” wprowadzonego do ustawy zaopatrzeniowej ustawą z dnia 16 grudnia 2016 r. (Dz. U. z 2016 r., poz. 2270) – zwanej dalej drugą ustawą dezubekizacyjną, która po raz drugi obniża świadczenia emerytalne i rentowe, wynikają z faktu, że ustawodawca w pierwszej ustawie „dezubekizacyjnej” również obniżającej świadczenia emerytalne i rentowe w celu wskazania kręgu podmiotowego, do którego odnosi się nowelizacja użył zwrotu „osoby, która pełniła służbę w organach bezpieczeństwa państwa”; dalej odwołując się do przepisu art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów, który wymieniał określone instytucje i formacje. Prima facie widoczne są różnice w określaniu kręgu podmiotowego omawianych regulacji. Czym innym bowiem jest pojęcie „osoby, która pełniła służbę w organach bezpieczeństwa państwa” a czym innym jest pojęcie „osoby, która pełniła służbę na rzecz totalitarnego państwa”. Należy podkreślić, że jedną z zasad techniki prawodawczej, zawartą w § 10 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 roku w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 283) jest używanie jednakowych określeń do oznaczania jednakowych pojęć, i nieoznaczanie tymi samymi określeniami różnych pojęć. Z tego wynika, że oba zwroty nie mogą oznaczać tego samego, czyli nie mogą dotyczyć tego samego kręgu podmiotowego. Niedopuszczalne jest bowiem by ten sam zakres ustawy był określany różnymi pojęciami. Skoro więc ustawodawca w art. 15c ustawy z dnia 18 lutego 1994 roku o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji (...) posłużył się pojęciem osoby, która pełniła służbę na rzecz totalitarnego państwa to oznacza, że miał na celu inne niż w pierwszej nowelizacji dezubekizacyjnej zdefiniowanie - negatywnie ocenianej ze względów moralnych i etycznych - służby w określonych formacjach i instytucjach. Nie obowiązujący już art. 15b ustawy zaopatrzeniowej posługiwał się*

*pojęciem osoby, która pełniła służbę w organach państwa wymienionych w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji niejawnych. Zwrot ten wyraźnie wskazuje, że dotyczy on każdego funkcjonariusza, który pełnił służbę w wyszczególnionych instytucjach i formacjach. Już sama ta teza nasuwa konstatację, że używane w art. 15c ustawy zaopatrzeniowej pojęcie osoby, która pełniła służbę na rzecz totalitarnego państwa nie dotyczy każdego funkcjonariusza, ale tylko tego, którego służba była pełniona „na rzecz totalitarnego państwa”. Nie chodzi tu przy tym o państwo jako takie, ale państwo totalitarne, czyli oparte na ideologii i nadzorujące wszelkie aspekty życia obywateli. Jednakże i tak – wobec treści art. 13b ustawy zaopatrzeniowej - dotyczy to tych osób, które pełniły służbę w formacjach i instytucjach wymienionych w tym przepisie. Różnica pomiędzy art. 15b a 15c polega więc na tym, że ten pierwszy przepis odnosił się do funkcjonariuszy pełniących służbę w konkretnie wskazanych formacjach, a ten drugi dotyczy także osób pełniących służbę w konkretnie wskazanych formacjach, ale w ramach tej grupy tylko tych, którzy pełnili służbę na rzecz totalitarnego państwa. Należy więc przyjąć, że sam ustawodawca założył, że nie każdy funkcjonariusz – nawet służący w tej samej formacji – choć pełnił służbę na rzecz państwa, to jednak nie pełnił jej na rzecz totalitarnego państwa. Gdyby wolą ustawodawcy było objęcie zakresem nowelizacji wszystkich funkcjonariuszy służących w wymienionych formacjach – tak jak uczynił to w pierwszej ustawie dezubekizacyjnej to posłużyłby się tym samym pojęciem „osoby, która pełniła służbę w ...”. **Skoro tego nie uczynił to oznacza, że jego zamiar był inny i jego wolą było zawężenie zakresu pojęciowego zastosowanego w drugiej ustawie dezubekizacyjnej do kwalifikowanej służby rozumianej jako służba na rzecz totalitarnego państwa.***

Tekst tego wyroku z uzasadnieniem i wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych sygn. akt III AUa 1029/20 z 10 lutego 2021 roku, umieściliśmy na naszej stronie internetowej: <https://www.seirp.pl/wyroki-sadow-okregowych-w-kraju-za-wyjatkciem-so-w-warszawie>.

Link do wyroku Sądu Okręgowego w Płocku z 12 listopada 2020 roku sygn. akt VI U 1244/19: <https://www.saos.org.pl/judgments/435112>.

Link do tekstu wyroku:

https://www.seirp.pl/ckfinder_pliki/files/aktualnosci/Wyrok%20SO%20w%20P%C5%82ocku%20z%2012.11.2020.%20sygn.%20akt%20VI%20U%201244-19.pdf

Link do wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych sygn. akt III AUa 1029/20 z 10 lutego 2021 roku:

<https://www.saos.org.pl/judgments/433994>

Cytat z uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych sygn. akt III AUa 1029/20 z 10 lutego 2021 roku, w którym Sąd dekoduje kryterium „służba na rzecz totalitarnego państwa”.

„(...) Celem rzeczywistej, nieiluzorycznej zasady prawa do sądu jest zapewnienie jednostce ochrony przed arbitralnością władzy i utrzymanie słuszných praw należnych jednostce. Wprowadzone art. 13 b ustawy zaopatrzeniowej kryterium „służby na rzecz totalitarnego państwa” jest pojęciem nowym a ustawa nie zawiera jego legalnej definicji. Jednocześnie jest to pojęcie niedookreślone, którego treść podlega ustaleniu w procesie stosowania prawa. Stwierdzenie służby na rzecz totalitarnego państwa w danym okresie nie może być dokonane wyłącznie na podstawie informacji z IPN (kryterium formalnej przynależności do służb), lecz na podstawie wszystkich okoliczności sprawy. W niniejszej sprawie udowodniono, że służba pełniona przez W. Ż. (1) w spornym okresie w jednostkach wskazanych przez organ emerytalny nie była służbą na rzecz totalitarnego państwa. Nie wykonywał zadań związanych ze zwalczaniem organizacji niepodległościowych i osób działających na rzecz suwerenności i niepodległości RP. Nie udowodniono łamania przez niego prawa, w tym do wolności słowa i zgromadzeń czy życia, wolności, własności i bezpieczeństwa obywateli (...) W ocenie Sądu, niedopuszczalne jest zbiorowe stosowanie jakichkolwiek represji, w tym także dolegliwości finansowych wyrażających się w obniżaniu przysługujących świadczeń emerytalno-rentowych w stosunku do osób tylko za to, że pracowały lub służyły w okresie poprzedzającym zmianę ustroju państwa polskiego. Nawet uznanie, że niektóre instytucje

funkcjonujące przed tą zmianą działały w sposób budzący dziś poważne wątpliwości prawno-moralne, nie uprawnia do twierdzenia, że wszystkie osoby tam zatrudnione zasługują na potępienie bez badania indywidualnych czynów i udowodnienia im nagannego lub penalizującego zachowania. Konstruowanie regulacji ustawowych kreujących zbiorową odpowiedzialność godzi w istotę zasady rządów prawa, oznaczającej obowiązek władz publicznych traktowania osób w sposób adekwatny i proporcjonalny do ich postawy, zasług i przewinień. (...)"

Drobiazgowej wykładni kryterium „służba na rzecz totalitarnego państwa” dokonał także Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 19 listopada 2021 roku, sygn. akt I OSK 2786/19:

<http://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/B6875BE560>

Z uzasadnienia – próba definicji określenia: służba na rzecz totalitarnego państwa.

„Służba, o której mowa w art. 13b ustawy zaopatrzeniowej to **"służba na rzecz totalitarnego państwa"**, którą ustawodawca definiuje jako "służbę od dnia 22 lipca 1944 r. do dnia 31 lipca 1990 r. w wymienionych w ustawie cywilnych i wojskowych instytucjach i formacjach" (art. 13b ust. 1 ustawy) oraz służbę na etatach oraz w ramach szkoleń, kursów, a także oddelegowania w określonych instytucjach, wskazanych w ustawie (art. 13b ust. 2 ustawy)", chyba że służba ta rozpoczęła się po raz pierwszy nie wcześniej niż w dniu 12 września 1989 r. bądź której obowiązek wynikał z przepisów o powszechnym obowiązku obrony (art. 13c ustawy zaopatrzeniowej).

Z powyższej definicji ustawowej wynika, że **okolicznościami przesądzającymi o kwalifikacji służby danej osoby jako "służby na rzecz totalitarnego państwa" są wyłącznie ramy czasowe i miejsce pełnienia służby**. Definicja ta, jak wynika z pozostałych, analizowanych niżej, unormowań ustawy zaopatrzeniowej, nie jest jednak ukierunkowana na objęcie restrykcyjnymi unormowaniami ustawy zaopatrzeniowej tych funkcjonariuszy, którzy wprawdzie pełnili służbę w czasie i miejscach wskazanych w ustawowej definicji, jednakże ich działalności nie można ocenić pejoratywnie z punktu widzenia aksjologii demokratycznego państwa prawnego i chronionych przez to państwo praw słusznie

nabytych do zaopatrzenia społecznego. **Definicja ustawowa "służby na rzecz totalitarnego państwa" przedstawia się jako kryterium wyjściowe w analizie sytuacji prawnej indywidualnych funkcjonariuszy mające w istocie konstrukcję obalnego ustawowego domniemania o aksjologicznej podstawie obejmowania wszystkich funkcjonariuszy pełniących służbę w czasie i miejscach wskazanych w ustawowej definicji, restrykcyjnymi unormowaniami w zakresie ustalania wysokości świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego.**

Wniosek powyższy znajduje uzasadnienie w tych unormowaniach ustawy zaopatrzeniowej, które wprost przewidują w określonych sytuacjach wyłączenie restrykcyjnych unormowań w zakresie ustalania wysokości świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego wobec funkcjonariuszy, którzy pełnili służbę w czasie i miejscach wskazanych w ustawowej definicji będąc przez to funkcjonariuszami pełniącymi "służbę na rzecz totalitarnego państwa". Unormowania te zostały zawarte w art. 15c ust. 5 i 6, art. 22a ust. 5 i 6, art. 24a ust. 4 i 6 ustawy zaopatrzeniowej oraz właśnie w art. 8a ust. 1 tej ustawy.

Z treści art. 15c ust. 5 i 6, art. 22a ust. 5 i 6, art. 24a ust. 4 i 6 ustawy zaopatrzeniowej wynika, że ustalenie emerytury, renty inwalidzkiej i renty rodzinnej w sposób wskazany w art. 15c ust. 1, art. 22a ust. 1 i art. 24a ust. 1, nie następuje wobec wskazanych w tych przepisach osób, jeżeli osoby te udowodnią, że przed rokiem 1990, bez wiedzy przełożonych, podjęły współpracę i czynnie wspierały osoby lub organizacje działające na rzecz niepodległości Państwa Polskiego, chodzi przy tym właśnie o osoby, "które pełniły służbę na rzecz totalitarnego państwa, o których mowa w art. 13b, i która pozostawały w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r." przy przyjęciu, że "za służbę na rzecz totalitarnego państwa uznaje się służbę od dnia 22 lipca 1944 r. do dnia 31 lipca 1990 r." w wymienionych w ustawowym katalogu cywilnych i wojskowych instytucjach i formacjach. Ustawodawca w treści art. 15 ust. 6 (i odsyłających do treści tego przepisu regulacjach art. 22a ust. 6 i art. 24a ust. 6) ustawy zaopatrzeniowej wyraźnie rozróżnia charakter działalności w ramach służby odbywanej w warunkach państwa totalitarnego od formalnego kryterium "okresu służby na rzecz państwa totalitarnego"

stanowiąc wprost, że restrykcyjnych unormowań zawartych w przepisach ustawy zaopatrzeniowej "nie stosuje się, jeżeli osoba, o której mowa w tych przepisach, udowodni, że przed rokiem 1990, bez wiedzy przełożonych, podjęła współpracę i czynnie wspierała osoby lub organizacje działające na rzecz niepodległości Państwa Polskiego (...) W przypadku, o którym mowa w ust. 5, środkiem dowodowym może być zarówno informacja, o której mowa w art. 13a ust. 1, jak i inne dowody, w szczególności wyrok skazujący, choćby nieprawomocny, za działalność polegającą na podjęciu, bez wiedzy przełożonych, czynnej współpracy z osobami lub organizacjami działającymi na rzecz niepodległości Państwa Polskiego w okresie służby na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13b".

Oznacza to, że sam ustawodawca przyjmuje, że legalna definicja "służby na rzecz totalitarnego państwa" ma w istocie konstrukcję obalnego ustawowego domniemania, według którego osoby pełniące służbę odpowiadającą kryteriom zawartym w art. 13b w związku z art. 13c ustawy zaopatrzeniowej, tj. pełniące służbę w określonym czasie w ramach określonych stosunków służbowych, nie podlegają ogólnym regulacjom art. 15, art. 22 i art. 24 ustawy, skoro wyraźnie przewidział, że również w stosunku do osób, które pełniły "służbę na rzecz totalitarnego państwa" w rozumieniu art. 13b w związku z art. 13c ustawy zaopatrzeniowej, lecz działały w opozycji do zadań i funkcji ustrojowych państwa tego rodzaju, restrykcyjne unormowania art. 15c, art. 22a i art. 24a ustawy mogą nie mieć zastosowania.

Wykładnię powyższą wzmacnia treść art. 13a ust. 4 ustawy zaopatrzeniowej, zgodnie z którą sporządzana przez Instytut Pamięci Narodowej – Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu informacja o przebiegu służby "na rzecz totalitarnego państwa" zawiera zarówno dane istotne z punktu widzenia legalnej definicji "służby na rzecz totalitarnego państwa", tj. wskazanie okresów służby na rzecz totalitarnego państwa, o których mowa w art. 13b, jak i inne dane, tj. informację "czy z dokumentów zgromadzonych w archiwach Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu wynika, że funkcjonariusz w tym okresie, bez wiedzy przełożonych, podjął współpracę i czynnie wspierał osoby lub organizacje

działające na rzecz niepodległości Państwa Polskiego", a zatem informację dotyczącą nie tylko "okresu służby na rzecz państwa totalitarnego", **lecz również dotyczącą charakteru działalności w ramach służby odbywanej w warunkach państwa totalitarnego**, tj. kwestii bezpośredniego angażowania się w realizację zadań i funkcji państwa totalitarnego, co – w przypadku angażowania się w działalność nie korespondującą z zadaniami i funkcjami państwa totalitarnego – z mocy samego prawa wyłącza stosowanie art. 15c, art. 22a i art. 24a w stosunku do osób pełniących służbę, o której mowa w art. 13b ustawy (art. 15c ust. 5 i 6, art. 22a ust. 5, art. 24a ust. 4).

Nie jest zatem wystarczające dla stosowania restrykcyjnych unormowań ustawy zaopatrzeniowej - co mogłaby sugerować bezrefleksyjna, wyłącznie językowa wykładnia art. 13b w związku z art. 13c ustawy zaopatrzeniowej nie uwzględniająca pozostałych unormowań tej ustawy – poprzestanie wyłącznie na ustaleniu "okresów służby na rzecz totalitarnego państwa", **lecz konieczne staje się również odkodowanie pełnej treści pojęcia "służby na rzecz totalitarnego państwa" znajdującej oparcie w przepisach tej ustawy odczytywanych w zgodzie z konstytucyjnymi zasadami wyznaczającymi standardy demokratycznego państwa prawnego.**

Pojęcie "państwa totalitarnego" ma z punktu widzenia aksjologii demokratycznego państwa prawnego urzeczywistniającej zasady sprawiedliwości społecznej (art. 2 Konstytucji RP) jednoznacznie pejoratywne znaczenie, co oznacza, że charakter taki ma również "służba na rzecz" takiego państwa. "Służba kogoś na czyjąś rzecz" ma charakter zindywidualizowany, odznaczający się osobistym zaangażowaniem i oznacza działalność bezpośrednio ukierunkowaną "na korzyść", "na potrzeby" podmiotu, któremu się służy, co w przypadku służby "na rzecz" państwa o określonym profilu ustrojowym oznacza zindywidualizowane zaangażowanie się w działalność bezpośrednio ukierunkowaną na realizowanie przez to państwo jego ustrojowo zdeterminowanych zadań i funkcji. Służba "na rzecz" państwa nie musi być jednak tożsama ze służbą pełnioną w okresie istnienia tego państwa i w ramach istniejących w tym państwie organów i instytucji. **Nie każde bowiem nawiązanie stosunku prawnego w ramach służby państwowej wiąże się automatycznie ze**

zindywidualizowanym zaangażowaniem bezpośrednio ukierunkowanym na realizowanie charakterystycznych dla ustroju tego państwa jego zadań i funkcji. Charakteru służby "na rzecz" państwa o określonym profilu ustrojowym nie przejawia ani taka aktywność, która ogranicza się do zwykłych, standardowych działań podejmowanych w służbie publicznej, tj. służbie na rzecz państwa jako takiego, bez bezpośredniego zaangażowania w realizację specyficznych – z punktu widzenia podstaw ustrojowych – zadań i funkcji tego państwa, ani tym bardziej taka aktywność, która pozostaje w bezpośredniej opozycji do zadań i funkcji państwa totalitarnego.

Skoro tego rodzaju restrykcyjne unormowania znajdują uzasadnienie aksjologiczne wobec osób, które angażowały się w sposób bezpośrednio ukierunkowany na realizowanie charakterystycznych dla ustroju państwa totalitarnego jego zadań i funkcji, niezależnie od krytycznej oceny techniki legislacyjnej operującej swego rodzaju domniemaniem tego typu aktywności wszystkich funkcjonariuszy, to brak racjonalnych podstaw do przyjęcia, aby unormowania te znajdowały uzasadnienie aksjologiczne wobec osób, których aktywność w przeszłości ograniczała się do zwykłych, standardowych działań podejmowanych w służbie publicznej, tj. służbie na rzecz państwa jako takiego, bez bezpośredniego zaangażowania w realizację specyficznych – z punktu widzenia podstaw ustrojowych – zadań i funkcji państwa totalitarnego. Unormowania art. 15c ust. 5 i 6, art. 22a ust. 5 i 6, art. 24a ust. 4 i 6 ustawy zaopatrzeniowej nie obejmują jednak sytuacji takich właśnie osób, wymienionych w art. 13b w związku z art. 13c ustawy, których aktywność ograniczała się do zwykłych, standardowych działań podejmowanych w służbie publicznej, tj. służbie na rzecz państwa jako takiego.

Okoliczność tę należy brać pod uwagę w procesie odkodowywania treści art. 8a ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej, tj. drugiego z unormowań ustawy zaopatrzeniowej wprost przewidującego w określonych sytuacjach wyłączenie restrykcyjnych unormowań w zakresie ustalania wysokości świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego, tj. art. 15c, art. 22a i art. 24a ustawy, wobec funkcjonariuszy, którzy pełnili służbę w czasie i miejscach wskazanych w ustawowej definicji będąc przez to funkcjonariuszami pełniącymi z punktu widzenia kryteriów czasu i miejsca "służbę na rzecz

totalitarnego państwa". Brak uzasadnionych podstaw, aby przyjmować, że regulacja art. 8a ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej powtarza unormowania zawarte w art. 15c ust. 5 i 6, art. 22a ust. 5 i 6, art. 24a ust. 4 i 6 tej ustawy i obejmuje sytuacje pozostające w zakresie art. 15c ust. 5 i 6, art. 22a ust. 5 i 6, art. 24a ust. 4 i 6 ustawy zaopatrzeniowej. Brak też jakichkolwiek podstaw, aby przyjmować, że regulacja art. 8a ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej powinna dotyczyć osób, które angażowały się w sposób bezpośrednio ukierunkowany na realizowanie charakterystycznych dla ustroju państwa totalitarnego jego zadań i funkcji. Z aksjologicznego punktu widzenia uzasadnione jest natomiast przyjęcie, że regulacja art. 8a ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej ma zastosowanie do pozostałej – w stosunku do dwóch wyżej wymienionych – grupy osób, tj. osób, których aktywność ograniczała się do zwykłych, standardowych działań podejmowanych w służbie publicznej, tj. służbie na rzecz państwa jako takiego, a jedynie wykonywanej w okresie i aparacie organizacyjnym "państwa totalitarnego".

W świetle zaprezentowanych wyżej uwag unormowanie zawarte w art. 8a ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej należy wyklądać jako dany przez ustawodawcę organowi administracji publicznej instrument służący wszechstronnemu zbadaniu sprawy określonego funkcjonariusza w celu zweryfikowania, czy funkcjonariusz ten objęty ustawowym domniemaniem "służby na rzecz totalitarnego państwa" jest w istocie osobą, której wysokość świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego powinna być ustalana na podstawie restrykcyjnych przepisów znajdujących aksjologiczne uzasadnienie wyłącznie do tych osób, które angażowały się w sposób bezpośrednio ukierunkowany na realizowanie charakterystycznych dla ustroju państwa totalitarnego jego zadań i funkcji i których prawa – z tego właśnie względu – zostały nabyte niesłusznie z perspektywy aksjologii demokratycznego państwa prawnego.

Dokonana wyżej wykładnia przesłanki "osób pełniących służbę, o której mowa w art. 13b", do jakiej odsyła art. 8a ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej, determinuje również wykładnię określonej w tym przepisie przesłanki "szczególnie uzasadnionych przypadków". Należy przyjąć, że przesłanka ta obejmując sytuacje pozostające w związku ze służbą wykonywaną w okresie "służby na rzecz totalitarnego państwa", tj. w granicach

wyznaczonych treścią art. 13b w związku z art. 13c ustawy zaopatrzeniowej, jest zrealizowana wtedy, gdy postawy osoby objętej zakresem art. 13b w związku z art. 13c ustawy zaopatrzeniowej nie można ocenić pejoratywnie z punktu widzenia standardów demokratycznego państwa prawa, tj. gdy działalność takiej osoby nie charakteryzowała się zindywidualizowanym zaangażowaniem w działalność bezpośrednio ukierunkowaną na realizowanie ustrojowo zdeterminowanych zadań i funkcji właściwych państwu totalitarnemu, a **była aktywnością ograniczającą się do zwykłych, standardowych działań podejmowanych w służbie publicznej**, tj. służbie na rzecz państwa jako takiego, co w konsekwencji przesądza o braku uzasadnionych podstaw wyłączenia w stosunku do tej osoby ogólnych zasad ustalania wysokości świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego”.

Konkretnie do tego kryterium odniósł się również Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w wyroku z 13 października 2020 r., sygn. akt IV U 2119/19

<https://www.saos.org.pl/judgments/424079>

Cytat z uzasadnienia:

„Warto na tle powyższych rozważań odnieść się do samego ustawowego pojęcia **"służby na rzecz totalitarnego państwa"** przed dniem 1 lutego 1990 r.

Pojęcie "służby na rzecz totalitarnego państwa" wprowadzone zostało do ustawy zaopatrzeniowej mocą ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy zaopatrzeniowej. Jak wynika z uzasadnienia do projektu tej ustawy, katalog wprowadzany w art. 13b został opracowany przez IPN, na podstawie wieloletnich badań historycznych, które pozwoliły na wyliczenie tych jednostek, których funkcjonariusze służyli na rzecz totalitarnego państwa. Wskazano przy tym, że zaproponowane zmiany, w tym wprowadzenie pojęcia "służby na rzecz totalitarnego państwa" w miejsce pojęcia "służby w organach bezpieczeństwa państwa", które funkcjonowało na gruncie ustawy lustracyjnej, wynikały z krytycznej oceny zapisów tej ustawy przez historyków i prawników, którzy zarzucali im niejednoznaczność. Proponowane zmiany legislacyjne były - zdaniem

autorów projektu - odpowiedzią na **problemy interpretacyjne na gruncie wykładni ówczesnego art. 15b ustawy zaopatrzeniowej.**

W uzasadnieniu tym wskazano m.in.: "Podczas procesu wzruszania decyzji organu emerytalnego ustalających nowe wysokości policyjnych emerytur (obniżających je w wyniku dezubekizacji) sądy wielokrotnie wskazywały, iż tzw. katalog lustracyjny z art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (...) jest bardzo nieprecyzyjny, gdyż nie wskazano jednoznacznie, czy konkretna jednostka była organem bezpieczeństwa państwa. Z uwagi na nieprecyzyjność tzw. katalogu lustracyjnego występowała niejednoznaczność w orzecznictwie co do uznawania niektórych instytucji za organy bezpieczeństwa państwa (por. uchwałę 7 SN z 14 października 2015 r., III UZP 8/15). **Skutkowało to w części przypadków nieuznawaniem przez sądy za organy bezpieczeństwa państwa jednostek, co do których Instytut Pamięci Narodowej nie miał wątpliwości, iż nimi były.** Przepis art. 2 ust. 1 wyżej wymienionej ustawy zawiera wyliczenie organów bezpieczeństwa państwa, które samo w sobie jest mało precyzyjne, szczególnie pkt 5 tego ustępu (instytucje centralne Służby Bezpieczeństwa Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz podległe im jednostki terenowe w wojewódzkich, powiatowych i równorzędnych komendach Milicji Obywatelskiej oraz w wojewódzkich, rejonowych i równorzędnych urzędach spraw wewnętrznych), który nie wskazuje na konkretne instytucje państwa, lecz posługuje się wymagającymi interpretacji pojęciami zbiorczymi. (...) W związku z ewidentną potrzebą doprecyzowania katalogu jednostek, w których służba była pełniona na rzecz totalitarnego państwa oraz z uwagą Instytutu Pamięci Narodowej, ażeby nie wprowadzać w chwili obecnej zmian w ustawie lustracyjnej, gdyż mogłoby to wpłynąć w sposób istotny na prowadzone postępowania lustracyjne oraz na sam proces składania i badania oświadczeń lustracyjnych, zaproponowano wprowadzenie art. 13b w ustawie zaopatrzeniowej, który enumeratywnie określa, jaka służba zostaje uznana za służbę na rzecz totalitarnego państwa. (...) Wątpliwości pojawiające się niekiedy w orzecznictwie, zazwyczaj nieoparte na żadnych konkretnych zasadach wykładni prawa, czy normach

konstytucyjnych lub ustawowych, mają charakter niejako intuicyjny, wynikający z niewiedzy lub niezrozumienia, czym była PRL i odnoszenie doń dzisiejszych standardów państwa prawa oraz domniemanie, że PRL respektowała wzorcem III RP zhierarchizowany system źródeł prawa".

Preambuła ww. ustawy lustracyjnej stwierdza, że praca na rzecz totalitarnego państwa to praca albo służba w organach bezpieczeństwa państwa komunistycznego, lub pomoc udzielana tym organom, polegające na zwalczaniu opozycji demokratycznej, związków zawodowych, stowarzyszeń, kościołów i związków wyznaniowych, łamaniu prawa do wolności słowa i zgromadzeń, gwałceniu prawa do życia, wolności, własności i bezpieczeństwa obywateli, była trwale związana z łamaniem praw człowieka i obywatela na rzecz komunistycznego ustroju totalitarnego. **Skoro zatem sam ustawodawca w preambule ustawy lustracyjnej stwierdził, jakie działania są działaniami na rzecz totalitarnego państwa, to wykładnia art. 13b ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym powinna uwzględniać tę okoliczność, jest to bowiem jedyna legalna definicja służby na rzecz totalitarnego państwa.**

Oznacza to jednak, że po zmianach dokonanych ustawą z dnia 16 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym **nie wystarczy, że organ rentowy zmniejszając emeryturę (albo rentę inwalidzką) wykaże pełnienie służby w wymienionych przez ustawodawcę cywilnych i wojskowych instytucjach i formacjach. Musi ponadto wykazać, że była to służba na rzecz totalitarnego państwa, która według legalnej definicji zawartej w preambule ustawy lustracyjnej polegała na zwalczaniu opozycji demokratycznej, związków zawodowych, stowarzyszeń, kościołów i związków wyznaniowych, łamaniu prawa do wolności słowa i zgromadzeń, gwałceniu prawa do życia, wolności, własności i bezpieczeństwa obywateli.**

W uchwale z 16 września 2020 r. (III UZP 1/20), SN wskazał, że kryterium służby na rzecz totalitarnego państwa zawarte w ustawie o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb PRL powinno być oceniane na podstawie wszystkich okoliczności, szczególnie z uwzględnieniem indywidualnych czynów wnioskodawców, w tym pod kątem naruszenia praw człowieka i podstawowych wolności.

Odpowiedzialności osoby nie można odrywać od jej indywidualnych czynów w czasie PRL, ale nie ma odpowiedzialności zbiorowej. W rezultacie miejsce pracy i czas pełnienia służby nie może być jedynym kryterium pozbawienia prawa do zaopatrzenia emerytalnego osób, które proces weryfikacji przeszły i pracowały już w wolnej Polsce.

Pojęcie "totalitarnego państwa" zawarte w ustawie obejmuje szerszy okres niż przyjmują to historycy.

Zatem jest definicja państwa totalitarnego w ujęciu wąskim i pomniejszenie emerytury może nastąpić, jeśli funkcjonariusz naruszał prawa i wolności innych osób, zwłaszcza walczących o niepodległość Polski. System prawa wymaga wnikliwego, całościowego spojrzenia, więc nie można oderwać się od aksjologii.

W uzasadnieniu projektu ustawy z 16 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy służb mundurowych wskazano, iż ustawa ma na celu wprowadzenie rozwiązań zapewniających w pełniejszym zakresie zniesienie przywilejów związanych z pracą w aparacie bezpieczeństwa PRL przez ustalenie na nowo świadczeń emerytalnych i rentowych osobom pełniącym służbę na rzecz totalitarnego państwa w okresie od dnia 22 lipca 1944 r. do dnia 31 lipca 1990 r. Argumentowano, że pomimo ponownego ustalania wysokości rent rodzinnych na podstawie art. 15b ustawy zaopatrzeniowej, obniżeniu uległa stosunkowo niewielka liczba tych świadczeń. Mając zatem na uwadze, aby świadczenia z zaopatrzenia emerytalnego wszystkich funkcjonariuszy, którzy pełnili służbę na rzecz totalitarnego państwa, zarówno tych pobierających emerytury policyjne, jak i policyjne renty inwalidzkie, a także renty rodzinne po tych funkcjonariuszach, zostały realnie zmniejszone, ustawodawca uznał, że należy wprowadzić nowe rozwiązania prawne. W projekcie naprowadzono, iż zaproponowane rozwiązania nie mają charakteru represyjnego, nie ustanawiają odpowiedzialności za czyny karalne popełnione w okresie PRL, ani nie zastępują takiej odpowiedzialności, a jedynie odbierają niesłusznie przyznane przywileje. W zakresie obniżania wysokości policyjnych rent rodzinnych zauważano, iż – z jednej strony – może się wydawać, iż osoby je pobierające nie uczestniczyły bezpośrednio w działaniach aparatu bezpieczeństwa PRL, ale podnoszono – z drugiej strony – że osoby te

korzystały z profitów, jakie dawała służba ich małżonków, czy rodziców na rzecz totalitarnego państwa (w szczególności materialnych wynikających z wyższych uposażeń). W konsekwencji projekt wskazywał, że obniżenie rent rodzinnych po byłych funkcjonariuszach pełniących służbę na rzecz totalitarnego państwa należy traktować jako naturalną, w odczuciu sprawiedliwości społecznej, potrzebę zbliżenia ich świadczeń do tych otrzymywanych przez małżonków, bądź dzieci osób, które poniosły szkodę w wyniku służby tych funkcjonariuszy. Projektodawca wskazywał na potrzebę dalszej zmiany stanu prawnego, jaki stworzył ustawodawca, wprowadzając uprzednio pierwsze zmiany ww. ustawą z dnia 23 stycznia 2009 r., albowiem rozwiązania tej ustawy nie okazały się w pełni skuteczne oraz w niewystarczającym stopniu dotknęły wdowy i wdowców po osobach służących totalitarnemu państwu. Uzasadniając kolejną już „ustawę dezubekizacyjną” z 16 grudnia 2016 r. ponowiono argument o konieczności ograniczenia przywilejów emerytalnych i rentowych związanych z pracą w aparacie bezpieczeństwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, „ponieważ nie zasługują one na ochronę prawną przede wszystkim ze względu na powszechne poczucie naruszenia w tym zakresie zasady sprawiedliwości społecznej”.

Przenosząc powyższe rozważania w realia niniejszej sprawy, należy przypomnieć, że **mąż wnioskodawczynie przeszedł procedurę obniżenia świadczenia emerytalnego z uwagi na wykonywanie służby w organach bezpieczeństwa państwa, a obecnie ten sam okres służby tyle, że zakwalifikowany jako służba na rzecz państwa totalitarnego, stał się podstawą do ponownego obniżenia renty rodzinnej dla wdowy po nim – F. P.** Rentę rodzinną przyznano wnioskodawczynie w 2012 r. przy zastosowaniu przepisów demokratycznego Państwa Polskiego, które zniosły już raz wzmiankowane przywileje dla osób służących w organach bezpieczeństwa w państwie totalitarnym.

W kontekście powyższego, odwoływanie się do konieczności zniesienia przywilejów emerytalno-rentowych, jakie państwo komunistyczne zapewniało funkcjonariuszom aparatu bezpieczeństwa pozostaje w sprzeczności z faktem, iż **przyznanie świadczeń emerytalno-rentowych dla wnioskodawczynie nastąpiło w zgodzie z regułami**

ustawy zaopatrzeniowej, która istotnie wprowadza bardziej korzystne warunki ich uzyskiwania niż system powszechny, co jest normą w sprawach zaopatrzenia służb mundurowych, a nadto niewątpliwie nastąpiło ono w 27 lat po zniesieniu ustroju komunistycznego.”

Niestety całkowicie odmiennie Sąd Okręgowy w Zielonej Górze IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, w odosobnionym wyroku sygn. akt IV U 1983/19 z 25 listopada 2020r.

[http://orzeczenia.zielona-gora.so.gov.pl/content/\\$N/153515000002021_IV_U_001983_2019_Uz_2020-12-07_002](http://orzeczenia.zielona-gora.so.gov.pl/content/$N/153515000002021_IV_U_001983_2019_Uz_2020-12-07_002)

Wyrok niekorzystny dla odwołującego.

„W pierwszej kolejności wyjaśnić należy, że pojęcie „służby na rzecz totalitarnego państwa” wprowadzone zostało do ustawy zaopatrzeniowej na mocy ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy zaopatrzeniowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 2270; zwanej dalej: "ustawą nowelizującą").

Jak wynika z uzasadnienia do projektu tej ustawy, katalog wprowadzany w art. 13b został opracowany przez IPN, na podstawie wieloletnich badań historycznych, które pozwoliły na wyliczenie tych jednostek, których funkcjonariusze służyli na rzecz totalitarnego państwa. Wskazano przy tym, że zaproponowane zmiany, w tym wprowadzenie pojęcia „służby na rzecz totalitarnego państwa” w miejsce pojęcia „służby w organach bezpieczeństwa państwa”, które funkcjonowało na gruncie ustawy lustracyjnej, wynikały z krytycznej oceny zapisów tej ustawy przez historyków i prawników, którzy zarzucali im niejednoznaczność. Proponowane zmiany legislacyjne były - zdaniem autorów projektu - odpowiedzią na problemy interpretacyjne na gruncie wykładni ówczesnego art. 15b ustawy zaopatrzeniowej. W uzasadnieniu tym wskazano m.in., że podczas procesu wzruszania decyzji organu emerytalnego ustalających nowe wysokości policyjnych emerytur (obniżających je w wyniku dezubekizacji) sądy wielokrotnie wskazywały, iż tzw. katalog lustracyjny z art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa

z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (...) jest bardzo nieprecyzyjny, gdyż nie wskazano jednoznacznie, czy konkretna jednostka była organem bezpieczeństwa państwa. Z uwagi na nieprecyzyjność tzw. katalogu lustracyjnego występowała niejednoznaczność w orzecznictwie co do uznawania niektórych instytucji za organy bezpieczeństwa państwa (patrz: uchwała Sądu Najwyższego w składzie 7 sędziów z dnia 14 października 2015 r., sygn. Akt III UZP 8/15). Skutkowało to w części przypadków nieuznawaniem przez sądy za organy bezpieczeństwa państwa jednostek, co do których Instytut Pamięci Narodowej nie miał wątpliwości, iż nimi były. Przepis art. 2 ust. 1 wyżej wymienionej ustawy zawiera wyliczenie organów bezpieczeństwa państwa, które samo w sobie jest mało precyzyjne, szczególnie pkt 5 tego ustępu (instytucje centralne Służby Bezpieczeństwa Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz podległe im jednostki terenowe w wojewódzkich, powiatowych i równorzędnych komendach Milicji Obywatelskiej oraz w wojewódzkich, rejonowych i równorzędnych urzędach spraw wewnętrznych), który nie wskazuje na konkretne instytucje państwa, lecz posługuje się wymagającymi interpretacji pojęciami zbiorczymi. (...) W związku z ewidentną potrzebą doprecyzowania katalogu jednostek, w których służba była pełniona na rzecz totalitarnego państwa oraz z uwagą Instytutu Pamięci Narodowej, ażeby nie wprowadzać w chwili obecnej zmian w ustawie lustracyjnej, gdyż mogłoby to wpłynąć w sposób istotny na prowadzone postępowania lustracyjne oraz na sam proces składania i badania oświadczeń lustracyjnych, zaproponowano wprowadzenie art. 13b w ustawie zaopatrzeniowej, który enumeratywnie określa jaką służba zostaje uznana za służbę na rzecz totalitarnego państwa. (...) Wątpliwości pojawiające się niekiedy w orzecznictwie, zazwyczaj nieoparte na żadnych konkretnych zasadach wykładni prawa, czy normach konstytucyjnych lub ustawowych, mają charakter niejako intuicyjny, wynikający z niewiedzy lub niezrozumienia, czym była PRL i odnoszenie doń dzisiejszych standardów państwa prawa oraz domniemanie, że PRL respektowała wzorcem III RP zhierarchizowany system źródeł prawa (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 18 listopada 2019 r. II SA/Wa 1029/19, LEX nr 2774641). Dodać trzeba, że w uzasadnieniu tym przedstawiono w sposób obszerny i szczegółowy

argumenty prawno-historyczne na poparcie tez wywiedzionych przez jej autorów, z którymi **tutejszy** Sąd nie jest władny polemizować.

Celem uzupełnienia powyższych racji, warto również przywołać stanowisko autorów ustawy nowelizującej, prezentowane na etapie procesu legislacyjnego, dotyczące przygotowania katalogu zawartego w zaproponowanym przepisie art. 13b oraz kwalifikowania do niego funkcjonariuszy. Jak wynika z pełnego zapisu przebiegu posiedzenia Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych (Nr 73) oraz Komisji Polityki Społecznej i Rodziny (Nr 52) z dnia 13 grudnia 2016 r. - opublikowanego w Biuletynie Kancelarii Sejmu Biura Komisji Sejmowych nr „Sam katalog został przygotowany przez IPN na podstawie posiadanej przez Instytut wiedzy i dokumentacji. Zależało nam, aby wymienić enumeratywnie wszystkie organy i struktury aparatu bezpieczeństwa PRL, których funkcjonariusze powinni podlegać rozpatrywanej ustawie. (...) **w projekcie ustawy nie występuje termin weryfikacja**. Jest to zamiar świadomy. Weryfikacja to był proces, który wymagał przeprowadzenia badań historycznych. Naszym zdaniem, nie może to być jednak kategoria, na której moglibyśmy się oprzeć. Sam proces weryfikacji przebiegał bowiem bardzo różnie i przynosił bardzo różne, nie do końca skategoryzowane efekty. (...) zaprezentowany katalog struktur aparatu bezpieczeństwa jest kryterium o wiele bardziej czytelny i zgodny z faktami historycznymi niż inne metody. (...) Faktem jest, że katalog jest dość rozbudowany, ale aparat bezpieczeństwa PRL był zorganizowany w taki sposób, że warto go w pełni opisać i to jest właśnie pierwsza tego typu próba. Spróbowaliśmy pokazać, jak rozbudowane i usytuowane w różnych miejscach były organy aparatu bezpieczeństwa PRL” (**Sekretarz stanu w MSWiA (...)**, str. 14-45). „Katalog jest efektem wielu lat pracy historyków, ale także prawników i prokuratorów. Pierwsza ustawa dezubekizacyjna z 2009 r., ale także ustawa lustracyjna, a nawet zwłaszcza ona, pokazała jak bardzo przyjęte w niej rozwiązania okazały się być nieprecyzyjne i jak wiele niejasności w efekcie wprowadziły, pozwalając wielu strukturom, a tym samym funkcjonariuszom Służby Bezpieczeństwa, wymknąć się spod regulacji zawartych w tych ustawach. Katalog opracowany przez historyków Instytutu Pamięci Narodowej, w naszej ocenie, opisuje w maksymalnie możliwy sposób te jednostki i struktury organów

bezpieczeństwa komunistycznego państwa” (Dyrektor Archiwum IPN (...) str.21).

Lektura przedmiotowego zapisu przebiegu posiedzenia wskazuje również na istnienie wielu wątpliwości i obaw związanych z projektowanym przepisem, które korespondują ze stanowiskiem skarżącego. **Przywołać dla przykładu można choćby wypowiedź posła J. M.:** „(...) wnioskodawcy do jednego wora wrzucają wszystkich ludzi, którzy kiedyś pracowali w strukturach aparatu bezpieczeństwa PRL. Czasami ich praca trwała bardzo krótko. Niekiedy był to rok, czasem zaledwie pół roku. Tymczasem ustawa traktuje na równi tych ludzi i osoby, które rzeczywiście służyły jako zbrojne ramię totalitarnego państwa. Wszystko jest jednak całkowicie pomieszane, ponieważ dochodzą do tego zestawienia także osoby, które pracowały, owszem, ale w zupełnie innym charakterze niż funkcjonariusze SB” (str. 17). Niemniej jednak podkreślić należy, iż zastrzeżenia tego rodzaju nie zostały ostatecznie uwzględnione ani w pracach Komisji ani w ostatecznym kształcie uchwalonych przez Sejm zmian do ustawy zaopatrzeniowej. Wskazać można dodatkowo na odpowiedź Zastępcy Prezesa IPN: **„Szanowni państwo, w tym katalogu zamieściliśmy wszystkie struktury organizacyjne, które ówczesne władze same zaliczały do organów bezpieczeństwa państwa. Tym samym ich pracownicy byli zaliczani do pracowników organów bezpieczeństwa. Oznacza to, że jeśli jakiś departament był zaliczony do struktury Służby Bezpieczeństwa, to także sekretarka, która była zatrudniona w tym departamencie na etacie SB również podpada pod tę ustawę”** (str. 22).

Tutejszy Sąd stwierdza zatem, że w świetle przepisu art. 13b ustawy zaopatrzeniowej wystarczające jest wykazanie, że wnioskodawca pełnił służbę w jednej z enumeratywnie wymienionych w nim instytucji czy formacji, która to służba musi być uznana za służbę na rzecz totalitarnego państwa i organ nie posiada w tym zakresie żadnej swobody. Godzi się zatem przyjąć, że wystarczający jest sam fakt pełnienia służby w tych instytucjach i formacjach, natomiast rzeczywisty charakter zadań i obowiązków funkcjonariusza jest obojętny w świetle art. 13b ustawy zaopatrzeniowej.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt kontrolowanej sprawy podnieść należy, że jakkolwiek informacja IPN z dnia 16.05.2017 r. wskazuje jedynie, że odwołujący pełnił w okresie od dnia od 15.08.1967 r. do 30.09.1987 r., a także od 15.10.1989 r. do 31.07.1990 r. służbę na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13b ustawy zaopatrzeniowej, nie precyzując przy tym, o którą jednostkę redakcyjną tego przepisu chodzi w odniesieniu do służby odwołującego, niemniej jednak w aktach administracyjnych sprawy znajdują się również inne dokumenty przekazane przez IPN, w tym karta przebiegu służby odwołującego, z której jednoznacznie wynika, że z dniem 16.09.1961 r. został przyjęty do służby w Milicji Obywatelskiej na okres służby przygotowawczej, następnie po powrocie z przeszkolenia w Szkole Podoficerskiej Milicji Obywatelskiej w P. w z dniem 01.09.1962 r. został przeniesiony na własną prośbę do Wydziału (...) Komendy Powiatowej Milicji Obywatelskiej w Z. i mianowany na stanowisko referenta operacyjno-dochodzeniowego. W okresie od 07.08.1963 r. do 26.06.1965 r. był słuchaczem 2-letniej Szkoły Oficerskiej Milicji Obywatelskiej w S., po czym awansował na stanowisko starszego oficera dochodzeniowego. W dniu 15.08.1967 r. został inspektorem Wydziału (...) Komendy Wojewódzkiej Milicji Obywatelskiej w Z. W dniu 01.03.1975 r. został kierownikiem grupy Wydziału (...) Komendy Wojewódzkiej Milicji Obywatelskiej w Z. Z dniem 01.06.1975 r. został Kierownikiem Sekcji Wydziału (...) Komendy Wojewódzkiej Milicji Obywatelskiej w Z. Z dniem 01.01.1977 r. J. C. (1) został przeniesiony służbowo do Komendy Wojewódzkiej Milicji Obywatelskiej w L. i powołany na stanowisko N. Wydziału (...). W dniu 01.10.1987 r. został przeniesiony do dyspozycji Szefa Wojewódzkiego Urzędu Spraw Wewnętrznych w L. i delegowany do pracy w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych w charakterze kuriera dyplomatycznego, a z dniem 30.09.1989 r. został odwołany z delegacji. Od 15.10.1989 r. został awansowany na Naczelnika Wydziału (...)Wojewódzkiego Urzędu Spraw Wewnętrznych w L.

W konsekwencji stwierdzić należało, że Minister / jaki minister? / w sposób prawidłowy uznał, że służba odwołującego w tym okresie stanowiła służbę na rzecz totalitarnego państwa w rozumieniu art. 13b ustawy zaopatrzeniowej, bowiem była służbą w terenowej

jednostce organizacyjnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych wypełniającej zadania Służby Bezpieczeństwa (art. 13b ust. 1 pkt 5 lit. c) ustawy zaopatrzeniowej).” /dopisek – jaki Minister? – chyba tylko organ emerytalny/

Na zakończenie zaczerpnięta z odpowiedzi na interpelację definicja służby na rzecz totalitarnego państwa wg. jednego z twórców ustawy – b. wiceministra spraw wewnętrznych i administracji: *„Definicja ww. służby została zawarta w art. 13b ust. 1 ustawy, w myśl którego za służbę na rzecz totalitarnego państwa uznaje się służbę od dnia 22 lipca 1944 roku do dnia 31 lipca 1990 roku w cywilnych i wojskowych instytucjach i formacjach wymienionych w tym przepisie. Za służbę na rzecz totalitarnego państwa ustawodawca uznał również służbę na etatach określonych w art. 13b ust. 2 pkt 1 oraz okresy odbywania szkolenia zawodowego i oddelegowania funkcjonariuszy do innych instytucji państwowych, o których mowa odpowiednio w art. 13b ust. 2 pkt 2 i 3 ustawy. Jednocześnie podkreślenia wymaga, że zgodnie z art. 13c ustawy za służbę na rzecz totalitarnego państwa nie uznaje się służby w rozumieniu art. 13b: 1) która rozpoczęła się po raz pierwszy nie wcześniej niż w dniu 12 września 1989 roku; 2) której obowiązek wynikał z przepisów o powszechnym obowiązku obrony.*

W świetle powyższego można stwierdzić, iż brak w ustawie definicji „państwa totalitarnego” pozostaje bez wpływu na poziom określoności jej uregulowań. Poszczególne przepisy ustawy wiążą bowiem określony skutek prawny – w postaci mechanizmu korekty świadczeń emerytalno-rentowych – nie z pojęciem „państwa totalitarnego”, lecz „służby na rzecz totalitarnego państwa”, które zostało precyzyjnie zdefiniowane w formule enumeratywnego katalogu. Toteż wykładnia przepisów ustawy regulujących świadczenia przysługujące osobom, które pełniły służbę na rzecz totalitarnego państwa, nie powinna budzić wątpliwości.

W rezultacie sformułowany w niniejszej interpelacji zarzut naruszenia zasady demokratycznego państwa prawnego (wymogu określoności prawa), który Panowie Posłowie wiążą z brakiem ustawowej definicji pojęcia „państwa totalitarnego”, nie znajduje uzasadnienia.”

Źródło:

<https://www.sejm.gov.pl/sejm8.nsf/InterpelacjaTresc.xsp?key=2DE5D242&view=null>

Odpowiedź na interpelację nr 13388:

Odpowiadający: sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Jarosław Zieliński Warszawa, 09-08-2017

<https://www.sejm.gov.pl/sejm8.nsf/InterpelacjaTresc.xsp?key=717C7FFB&view=null>

Interpelacja nr 13388 do ministra spraw wewnętrznych i administracji

Zgłaszający: Adam Szłapka, Mirosław Suchoń, Jerzy Meysztowicz
Data wpływu: 13-06-2017

Serdecznie dziękujemy Koledze z Zamojszczyzny za nadsyłane wyroki

PISMO PREZESA ZG SEIRP DO DYREKTOR ZER MSWiA Z 13.04.2021 W SPRAWIE WYPŁAT ŚWIADCZEŃ EMERYTALNO-RENTOWYCH PO KORZYSTNYCH DLA EMERYTÓW I RENCISTÓW WYROKACH SĄDOWYCH

STOWARZYSZENIE EMERYTÓW I RENCISTÓW POLICYJNYCH
ZARZĄD GŁÓWNY
02-672 Warszawa, ul. Domaniewska 36/38
tel. (22) 6012913
www.seirp.pl sekretariat@seirp.pl
KRS: 0000043188 NIP: 851 244 26 79

L.dz. Zg- 32/2021

Warszawa, dnia 13 kwietnia 2021 r.

Pani Małgorzata Zdrodowska
Dyrektor
Zakładu Emerytalno-Rentowego
MSWiA

w imieniu Zarządu Głównego Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych zwracam się do Pani Dyrektor w sprawie, która stała się ostatnim przedmiotem dyskusji i różnego rodzaju spekulacji w środowisku emerytów i rencistów pobierających świadczenia z Zakładu Emerytalno-Rentowego MSWiA.

Sprawa dotyczy mianowicie świadczeniobiorców, którym ZER MSWiA wypłaca należności na podstawie prawomocnych wyroków sądów, w związku z wcześniejszym ich obniżeniem w następstwie wejściem w życie nowelizacji ustawy z dnia 16 grudnia 2016r. o zaopatrzeniu emerytalnym (...).

Zapadające w kraju wyroki (poza mniej licznymi wyjątkami) w zasadzie zawierają dwojakie treści:

1) Sąd zmienia zaskarżoną decyzję i ustala wysokość emerytury (renty) poczynając od dnia 1 października 2017 r. z pominięciem art. 15c ust. 1, 2 i 3 (art. 22a) ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym (...) - np. apelacja katowicka, łódzka;

Zakład Emerytalno-Rentowy MSWiA

Wpłynęło dn. 2 0 Kwi 2021

WOK-..... Zmł.....

Starczy Asystent
Wydział Obsługi Klientów
Eżbieta Bobusz

2) Sąd zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo do emerytury policyjnej w wysokości ustalonej przed 1 października 2017 r. - np. apelacja warszawska.

Pomimo identycznego brzmienia wyroków przytoczonych w punkcie 1) - świadczeniobiorcy, którym ZER MSWiA wypłacił należność twierdzą, że:

- należność wypłacono im w oparciu o art. 15 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy (...), tj. z pominięciem art. 15b, który został uchylony nowelizacją z dnia 16 grudnia 2016 r. (a więc 40% podstawy wymiaru za pierwsze 15 lat służby, następne lata po 2,6%)

Bądź

- należność wypłacono z uwzględnieniem art. 15b, w wysokości ustalonej przed 1 października 2017 r. (a więc 0,7% za każdy rok służby w organach Bezpieczeństwa Państwa, pozostałe lata służby po 2,6%).

W związku z tym, że kwestia ta budzi niezwykle ożywione dyskusje, co zdaje się być zrozumiałe – proszę o informację – jak w rzeczywistości przedstawia się realizacja naliczania świadczeń, o której mowa wyżej. Będę wdzięczny za wiadomość czy ma lub miała miejsce „dwoistość” w praktycznej interpretacji wyroku „pominięcie art. 15c (22a)”.

Ponadto proszę o podanie jaka jest podstawa faktyczna i prawna decyzji emerytalnych (rentowych) będących skutkiem wykonania wyroków sądów, o których mowa w punkcie 1) i punkcie 2).

Pani odpowiedź pozwoli na poinformowanie naszego środowiska o faktycznej sytuacji związanej z naliczaniem świadczeń wcześniej obniżonych decyzjami o ponownym naliczeniu emerytury/renty.

z pozdrowieniami

PREZES
ZARZĄDU GŁÓWNEGO
Aneta Duda

ANALIZA ZGODNOŚCI DECYZJI ZER MSWiA OBNIŻAJĄCYCH ŚWIADCZENIA Z NIEKTÓRYMI PRZEPISAMI KODEKSU POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNEGO

Część Koleżanek i Kolegów, którym obniżono świadczenia emerytalne/rentowe na podstawie Decyzji o ponownym naliczeniu należności wydanej przez Dyrektora ZER MSWiA dostrzegła, że procedura prowadząca do jej wydania i sam dokument odbiega od wymogów określonych w przepisach prawa. W niniejszym tekście znajdziecie Państwo omówienie części z uchybień wraz z informacją – co to praktycznie oznacza dla ważności wydanych Decyzji.

Decyzja jest podstawowym aktem wydawanym przez wszystkie urzędy i organy administracji. Rozstrzyga sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończy sprawę w danej instancji.

Decyzje o ponownym naliczeniu emerytury/renty (tj. faktycznie decyzje obniżające świadczenia) podlegają regulacjom Kodeksu postępowania administracyjnego i są to decyzje administracyjne.

W opracowaniu skonfrontowano Decyzje obniżające świadczenia z odpowiednimi przepisami k.p.a. – poszukując naruszeń przepisów. W tekście odniosłam się tylko do art. 15c (dotyczącym emerytury) ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy (...) z uwagi na analogię z art. 22a (dotyczącym renty inwalidzkiej) i częściową analogię z 24a (dotyczącym renty rodzinnej) w interesującym nas obszarze.

Zaznaczam, że część Decyzji obniżających może się nieznacznie różnić od Decyzji niżej omówionych – jednak większość jest zbieżna z przywołaną treścią.

Naruszenie wymogów art. 107 § 1 pkt 4 k.p.a.

Art. 107. § 1.k.p.a. Decyzja zawiera:

(...)

4) powołanie podstawy prawnej;

Na wstępie należy podkreślić, że podstawa prawna Decyzji, poza przywołaniem przepisów upoważniających Organ do wydania Decyzji o ustaleniu wysokości emerytury, powinna zawierać precyzyjne wskazanie podstawy prawnej do wydania Decyzji o ponownym ustaleniu wysokości emerytury.

Jako podstawę prawną Decyzji w p. l.1 podaje się

„Na podstawie art. 15c w związku z art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. Z 2016 r. poz. 708 ze zm.) oraz na podstawie otrzymanej z IPN informacji Nr z dnia od dnia 01-10-2017 ponownie ustalam wysokość emerytury.”

Przywołany art. 15c ustawy zaopatrzeniowej reguluje sposób obliczania świadczeń emerytalnych oraz ich górną granicę. Nie jest jednak podstawą do wzruszenia poprzednio wydanej prawomocnej decyzji. W tytule Decyzji obniżającej podaje się „Decyzja o **ponownym** ustaleniu wysokości emerytury”, co oznacza, że podstawa prawna decyzji powinna zawierać stosowną regulację dot. ponownego naliczenia świadczeń.

Ponadto w orzecznictwie podkreśla się, że podstawa prawna decyzji powinna zostać powołana dokładnie, ze wskazaniem mających zastosowanie w tej sprawie przepisów prawa materialnego i formalnego oraz z podaniem źródeł ich publikacji.

W sytuacji, gdy dany artykuł dzieli się na kilka ustępów, podzielonych również na litery, to brak wskazania który z ustępów tego przepisu znajduje zastosowanie w danej sprawie, narusza wymóg dokładnego

podania podstawy prawnej (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 10 października 2007 r., sygn. II GSK 177/07).

W kontekście powyższego daje się zauważyć, że art. 15c ustawy zaopatrzeniowej przywołuje się nieprecyzyjnie, gdyż nie wszystkie regulacje w nim zawarte były podstawą do ponownego obliczenia wysokości emerytury. Art. 15c ustawy zaopatrzeniowej dzieli się na 10 ustępów, z czego ust. 5 i 6 dotyczy jedynie przypadków incydentalnych, gdyż mowa w nich o osobie, która przed rokiem 1990, bez wiedzy przełożonych, podjęła współpracę i czynnie wspierała osoby lub organizacje działające na rzecz niepodległości Państwa Polskiego.

Podając w decyzji podstawę prawną jej wydania, organ powinien wskazać miejsce publikacji tekstu pierwotnego lub tekstu jednolitego aktu prawnego oraz podać dane dotyczące jego ostatniej nowelizacji, gdyż spełnienie tego wymogu umożliwi stronom pełną identyfikację przepisu w kontekście całego obowiązującego aktu prawnego (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 8 listopada 2005 r., sygn. VII SA/Wa 431/05). Tymczasem Organ emerytalny przywołując adres publikacji ustawy zaopatrzeniowej nie wskazywał go precyzyjnie, albowiem zapisano „Dz. U. z 2016 r. poz. 708, z późn. zm.” - nie wskazując adresu publikacji tych zmian. Taka decyzja jest dotknięta wadą formy z powodu **naruszenia art. 107 § 1 k.p.a.**

Kolejną podstawę prawną do wydania Decyzji miał stanowić art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy zaopatrzeniowej (w związku z art. 15c omówionym wyżej), który określa jedynie formę rozstrzygnięcia sprawy „Prawo do zaopatrzenia emerytalnego i wysokość świadczeń pieniężnych z tytułu tego zaopatrzenia ustala w formie decyzji.” jednak nie dotyczy to decyzji o ponownym ustaleniu wysokości emerytury wydawanej z urzędu, gdyż w ust. 3. tego przepisu podano, że „Postępowanie w sprawie ustalenia prawa do zaopatrzenia emerytalnego wszczyna się na **wniosek** zainteresowanego”.

A więc i ten przepis nie może być podstawą do wydania Decyzji o ponownym ustaleniu wysokości emerytury w 2017 r., gdyż świadczeniobiorcy z takim wnioskiem nie występowali, a w art. 32 ustawy zaopatrzeniowej mowa o decyzji wydanej w następstwie wszczęcia

postępowania na wniosek strony.

Podstawę prawną do wszczęcia postępowania z urzędu zawiera przepis ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy zaopatrzeniowej, który w Decyzjach nie został przywołany -

art. 2. 1. W przypadku osób, w stosunku do których z informacji, o której mowa w art. 13A ustawy zmienianej w art. 1, wynika, że pełniły służbę na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13b ustawy zmienianej w art. 1, i które w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy mają przyznane świadczenia na podstawie ustawy zmienianej w art. 1, organ emerytalny właściwy według przepisów ustawy zmienianej w art. 1, wszczyna z urzędu postępowanie w przedmiocie ponownego ustalenia wysokości świadczeń, o których mowa w art. 15club art. 22a ustawy zmienianej,

art. 1.2. W przypadku osób pobierających renty rodzinne przysługujące po osobach, w stosunku do których z informacji, o której mowa w art. 13a ustawy zmienianej w art. 1, wynika, że pełniły służbę na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13b ustawy zmienianej w art. 1, i które w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy mają przyznane świadczenia na podstawie ustawy zmienianej w art. 1, organ emerytalny właściwy według przepisów ustawy zmienianej w art. 1, wszczyna z urzędu postępowanie w przedmiocie ponownego ustalenia wysokości świadczeń, o których mowa w art. 24A ustawy zmienianej w art. 1.

W punkcie I.1. Decyzji obniżającej - określającym podstawę jej wydania znalazło się następujące stwierdzenie „(...) oraz na podstawie otrzymanej z IPN informacji Nr z dnia ...”. Jednakże Informacja o przebiegu służby nie mieści się w przepisach prawa formalnego i materialnego stanowiących podstawę wydania Decyzji.

Reasumując należy stwierdzić, że w kontekście wymogów art. 107 § 1 pkt 4 decyzja jest dotknięta, co najmniej, wadą prawną.

Naruszenie wymogów art. 107 § 1 pkt 6 i § 3 k.p.a.

Art. 107. § 1. k.p.a. Decyzja zawiera:

(...)

6) uzasadnienie faktyczne i prawne;

§ 3. Uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne – wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.

Uzasadnienie Decyzji brzmi następująco:

1. Podstawę wymiaru świadczenia stanowi kwota zł.
2. Przy ustalaniu wysokości emerytury określono wysługę określoną w zestawieniu dołączonym do decyzji z dnia
3. Emerytura wynosi % podstawy wymiaru (pkt. II. 1).
...
6. Łączna wysokość emerytury stanowi zł.
....
9. Ustalona w punkcie II 6 wysokość emerytury jest wyższa od kwoty 2069,02 zł, tj. przeciętnej emerytury ogłoszonej przez ZUS, wobec tego wysokość emerytury ogranicza się do kwoty 2069,02zł.”

Treść zawarta w p. 9. dotyczy oczywiście tych świadczeń, których wysokość po przeliczeniu nadal jest wyższe od „przeciętnej”.

Punkty 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14 pozostawiono puste.

W zasadzie trudno zapisać te nazwać uzasadnieniem. Jest to raczej samo wyliczenie emerytury.

Nawiązując do wymogów art. 107 § 3 k.p.a. w „uzasadnieniu” brak następujących elementów.

- A. Wskazania faktów, które organ uznał za udowodnione.
- B. Wskazania dowodów, na których się oparł.
- C. Przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej.
- D. Wyjaśnienia podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.

Ad A. W Decyzji obniżającej emeryturę nie wskazano faktów, które organ uznał za udowodnione.

Ad B. W punkcie 2. „uzasadnienia” zapisano, że przy ustalaniu wysokości emerytury uwzględniono tylko jeden dokument, tj. wystugę określoną w zestawieniu dołączonym do Decyzji. Nie wyjaśniono też na podstawie jakich dokumentów sporządzono „wystugę”.

Ad. C. Nie wyjaśniono, dlaczego innym dokumentom znajdującym się w aktach emerytalnych odmówiono mocy dowodowej. Nie wyjaśniono, dlaczego okres przebywania kobiet na urlopie (urlopach) wychowawczych, gdy nie świadczyły pracy - czyli nie pełniły służby, zaliczono do okresu służby na rzecz totalitarnego państwa i policzono po 0,0%.

Przed wydaniem Decyzji obniżających świadczeniobiorcy nie zostali powiadomieni o wszczęciu postępowania – nie mieli możliwości przedstawienia swojego stanowiska i ew. swoich dowodów, do których w efekcie organ emerytalny musiałby się odnieść.

Ad. D. Nie wyjaśniono podstawy prawnej Decyzji i nie przytoczono stosownych przepisów prawa.

W szczególności nie wyjaśniono, dlaczego do obliczenia świadczenia za okres przebywania kobiet na urlopie wychowawczym zastosowano przepis art. 15c ustawy zaopatrzeniowej, tj. 0.0% za każdy rok.

*„Art. 15c. 1. W przypadku osoby, która **pełniła służbę** na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13b, i która pozostawała w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r., emerytura wynosi:*

1) 0% podstawy wymiaru – za każdy rok służby na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13b;”

W art. 6 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o urzędzie Ministra Spraw Wewnętrznych i zakresie działania podległych mu organów (Dz. U. 1983 Nr 38 poz.172) zostały określone zadania wykonywane podczas pełnienia służby:

„Funkcjonariusze Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej w celu rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania przestępstw i wykroczeń oraz

innych działań godzących w bezpieczeństwo państwa lub porządek publiczny wykonują czynności: operacyjno-rozpoznawcze, dochodzeniowo-śledcze i administracyjno-prawne.”

„Funkcjonariusze Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej wykonują również czynności na polecenie sądów i organów prokuratury w zakresie określonym w odrębnych przepisach.”

Żadnych z wyżej wymienionych zadań nie wykonuje się podczas urlopu wychowawczego, sprawując opiekę nad małymi dziećmi.

A zatem organ emerytalny w kontekście przebywania na urlopie wychowawczym dopuścił się błędu, stosując do tego okresu art. 15c ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej. **Może więc zachodzić przesłanka wskazująca na wydanie decyzji administracyjnej z rażącym naruszeniem prawa.**

Organ emerytalny nie uzasadnił także dlaczego jako JEDYNY dowód w postępowaniu o ponownym ustaleniu wysokości emerytury dopuścił informację IPN o przebiegu służby (o czym można domniemywać z zapisu w p. I.1. Decyzji zawierającym podstawy prawne jej wydania).

W art. 13a. 1. zapisano *„Na wniosek organu emerytalnego Instytut Pamięci Narodowej – Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu sporządza na podstawie posiadanych akt osobowych i, w terminie 4 miesięcy od dnia otrzymania wniosku, przekazuje organowi emerytalnemu informację o przebiegu służby wskazanych funkcjonariuszy na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13b.*

(...)

6. Do informacji, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.”

Już 20 października 2009 r. Zarząd Główny Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Policjantów wniósł do Trybunału Konstytucyjnego o stwierdzenie, że:

art. 13a ust. 6 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji (...) dodany przez art. 2 pkt 2 ustawy zmieniającej z 2009 r., jest niezgodny z art. 77 ust. 2 i art. 78 Konstytucji „przez to, że

wyłaczając stosowanie przepisów kodeksu postępowania administracyjnego w sprawie informacji o przebiegu służby wydanej przez Instytut Pamięci Narodowej, będącej faktycznie decyzją, pozbawia uprawnionego prawa do rozpoznania sprawy w dwuinstancyjnym postępowaniu administracyjnym oraz prawa do sądowej kontroli prawidłowości rozstrzygnięcia wydanego przez Instytut Pamięci Narodowej;”

Dnia 11 stycznia 2012 r. w sprawie K 36/09 Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 13a ust. 6 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji (...) jest zgodny z art. 77 ust. 2 i art. 78 Konstytucji. W sentencji wyroku Trybunał stwierdził, że konstytucyjność przepisu wynika z faktu, że nie pozbawia uprawnionego do rozpoznania sprawy w dwuinstancyjnym postępowaniu administracyjnym, gdyż art. 13a ust. 6 wyłącza z zaskarżenia w trybie administracyjnym jedynie Informacje o przebiegu służby, a nie wyłącza z reguł postępowania administracyjnego samego wydawania decyzji emerytalnej. Wskazał, że Informacja o przebiegu służby nie jest swoistą decyzją administracyjną, a jest jednym z dowodów w sprawie i również na etapie wydawania decyzji może być przez organ emerytalny zmieniona lub obalona w razie istnienia innych dowodów.

A zatem oparcie się przez organ emerytalny przy wydawaniu decyzji emerytalnej jedynie na Informacji o przebiegu służby z wyłączeniem innych okoliczności i dowodów wskazuje na błąd w wykładni art. 13a ust. 6 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym (...) poprzez „rozciągnięcie” normy zawartej w tym przepisie na całość postępowania w sprawie ponownego ustalenia wysokości emerytury.

Może więc zachodzić przesłanka wskazująca na wydanie decyzji administracyjnej z rażącym naruszeniem prawa.

Naruszenie wymogów art. 61 § 4 k.p.a.

Art. 61. § 1. *Postępowanie administracyjne wszczyna się na żądanie strony lub z urzędu.*

(.....)

§ 4. O wszczęciu postępowania z urzędu lub na żądanie jednej ze stron należy zawiadomić wszystkie osoby będące stronami w sprawie.

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 grudnia 2018 r. w sprawie trybu postępowania i właściwości organu w zakresie zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Celno-Skarbowej oraz ich rodzin (Dz. U. 2018 poz. 2373)

§3.1. Organ emerytalny wszczyna postępowanie w sprawie ustalenia prawa do zaopatrzenia emerytalnego lub wysokości świadczeń na wniosek zainteresowanego lub jego pełnomocnika, chyba że przepisy ustawowe przewidują wszczęcie tego postępowania z urzędu.

Organ emerytalny mając obowiązek wszcząć postępowanie z urzędu w przedmiocie ponownego ustalenia wysokości świadczeń, był zobowiązany do niezwłocznego powiadomienia świadczeniobiorcy o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie zmiany decyzji emerytalnej. Jednakże ZER MSWiA o wszczęciu postępowania z reguły nie powiadamiał. Z pewnością nie można uznać za spełnienie powyższego obowiązku zapisu w pouczeniu do Decyzji obniżających brzmiącego: „(...) biorąc pod uwagę zbieżność czasu wszczęcia z urzędu postępowania i wydania niniejszej decyzji należy niniejszą decyzję traktować, jako informację w przedmiocie wszczęcia i zakończenia postępowania”.

Zbieżność taka miałaby miejsce tylko wówczas, gdyby organ przed zakończeniem postępowania **nie dopełnił obowiązków** określonych w przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego.

Nadmieniam ponadto, że o „z b i e ż n o ś c i” takiej nie może być mowy także dlatego, że Organ w ramach postępowania wysłał do Instytutu Pamięci Narodowej pytania o przebieg służby na długo przed wydaniem Decyzji obniżających i zapewne data wpływu samej informacji IPN do ZER MSWiA nie jest tożsama z datą wydania Decyzji. Przyjmując jednak

konstrukcje myślową Organu emerytalnego należałyby przyjąć, że wymienione wyżej czynności nastąpiły jednego dnia – co jest niemożliwe.

Na kanwie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego nie może być mowy o zbieżności wszczęcia i zakończenia postępowania, gdyż procedura administracyjna nakłada na organ prowadzący postępowanie spełnienie szeregu wymogów, którym w omawianej sytuacji uchybiono, co wykazano także poniżej.

Art. 7. k.p.a. *W toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli.*

Organ emerytalny naruszył prawo – gdyż nie wiedząc o wszczęciu postępowania nie można było złożyć wniosków o dokonanie czynności.

Art. 7b. k.p.a. *W toku postępowania organy administracji publicznej współdziałają ze sobą w zakresie niezbędnym do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i prawnego sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli oraz sprawność postępowania, przy pomocy środków adekwatnych do charakteru, okoliczności i stopnia złożoności sprawy.*

Organ emerytalny naruszył prawo – gdyż nie zweryfikował w IPN Informacji o przebiegu służby w kontekście wyjaśnienia rozbieżności między zaświadczeniem (świadectwem) służby a Informacją, w której nie wyszczególniono okresu przebywania na urlopie wychowawczym jako okresu wyłączonego ze służby na rzecz totalitarnego państwa bądź innych okresów, które Organ winien uwzględnić w postępowaniu administracyjnym. Nadto ZER MSWiA w ogóle nie weryfikował zasadności przypisania służby do służby na rzecz totalitarnego państwa, mając na uwadze, że nie dał się wypowiedzieć w tej sprawie świadczeniobiorcy, co mogłoby dać podstawę do rzetelnego wyjaśnienia sprawy w IPN.

Odstąpił też od wcześniejszego trybu postępowania opisanego w odpowiedzi sekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych (z upoważnienia ministra) na interpelację z dnia 2 czerwca 2014 r. nr 26119

w sprawie nieprawidłowości w postępowaniach administracyjnych prowadzonych przez Zakład Emerytalno-Rentowy MSW. Wówczas organ emerytalny w razie stwierdzenia rozbieżności między danymi w aktach emeryta a Informacją o przebiegu służby - występował do IPN o weryfikację tego zaświadczenia w celu zachowania procedury, o której mowa w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 9 grudnia 2011 r. II UZP 10/11.

Art. 8. § 1. k.p.a. *Organy administracji publicznej prowadzą postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania.*

§ 2. Organy administracji publicznej bez uzasadnionej przyczyny nie odstępują od utrwalonej praktyki rozstrzygnięcia spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym.

Organ emerytalny naruszył prawo – gdyż postępowanie o obniżenie świadczenia emerytalnego toczyło się poza wiedzą uczestnika.

Organ emerytalny naruszył prawo - gdyż odstąpił od rozstrzygnięcia spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym.

Jednym z przykładów jest sytuacja kobiet funkcjonariuszek, które pełniąc służbę przed 31 lipca 1990 r., a więc w okresie PRL, przebywały na urloпах wychowawczych. Wszystkim tym kobietom Organ emerytalny obniżył emeryturę również za okres przebywania na tych urloпах, a IPN wystawił „zaświadczenia”, z których wynikało, że i w okresie opieki nad małym dzieckiem pełniły służbę w organach bezpieczeństwa Państwa (na rzecz totalitarnego państwa). Część kobiet dotkniętych została obniżką emerytur za kwestionowany okres już wcześniej, tj. w 2009 r., po uchwaleniu ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. Poz.145). Również część z nich odwołała się wówczas do sądu. Wszystkie orzeczenia, które ostatecznie zapadały (jeżeli nie w pierwszej, to w drugiej

instancji) uwzględniały racje kobiet. Przykładowo w uzasadnieniu (adekwatnym i do innych uzasadnień) wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 20 stycznia 2013 roku, sygn. akt III AUa 1645/12 znajdujemy co następuje.

- *Sąd Apelacyjny wskazuje, że „uzupełnił w sprawie postępowanie dowodowe i zażądał z IPN akt personalnych skarżącej. Z nich wynika (...), iż w okresie służby korzystała ona z urlopu wychowawczego, w trakcie, którego nie pełniła żadnej służby w organach bezpieczeństwa państwa, (...)”.*

Sąd Apelacyjny podkreśla, że okres urlopu wychowawczego w związku z opieką nad dzieckiem nie należy traktować jako okres służby funkcjonariusza – kobiety, czyli okres pozostawania w stosunku służbowym.

- *Okres służby, a także okres służby równorzędnej, zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 7 ustawy zaopatrzeniowej stanowi wysługę emerytalną.*

W konsekwencji dziesiątków, jeśli nie setek orzeczeń sądowych, Organ emerytalny zmienił zaskarżone decyzje, w których uwzględnił okres urlopów wychowawczych jako okres, w którym funkcjonariuszki nie pełniły służby w organach bezpieczeństwa, a MSW musiało zwrócić pieniądze, których bezprawnie pozbawiono kobiety. W związku z omawianą nowelizacją ustawy emerytalnej z 16 grudnia 2016 roku IPN wystawił „zaświadczenia”, z których wynika, że na rzecz totalitarnego państwa kobiety pełniły służbę również w okresie przebywania na urlopach wychowawczych, a Organ emerytalny danych tych nie zweryfikował. Nie uczynił tego nawet wobec tych, które miały już wcześniejsze orzeczenia sądów, z których wynikało, że w czasie urlopów wychowawczych nie pełniły służby.

Na zakończenie należy przypomnieć, że jak wielokrotnie wypowiadał się Sąd Najwyższy - przepisy o systemie ubezpieczeń społecznych mają charakter norm bezwzględnie obowiązujących, stąd niedopuszczalne są jakiegokolwiek odstępstwa, poza wyraźnie określonymi. Oznacza to, że niedopuszczalne jest swobodne kształtowanie warunków, na jakich następuje wyliczenie wysokości emerytury.

Art. 10. § 1.k.p.a. *Organy administracji publicznej obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.*

Organ emerytalny naruszył prawo – gdyż żadnego z tych wymogów nie dopełnił.

Fundamentalnym uprawnieniem strony w postępowaniu administracyjnym jest prawo do wzięcia czynnego udziału w toczącym się postępowaniu. Nie ulega wątpliwości, że nie można wykonywać swojego prawa do uczestniczenia w postępowaniu, nie będąc poinformowanym o jego wszczęciu oraz przebiegu. Wagę tego uprawnienia podkreśla treść art. 145 § 1 pkt 4 k.p.a., zgodnie z którym postępowanie administracyjne zakończone wydaniem ostatecznej decyzji wznawia się, jeśli strona bez własnej winy nie brała w nim udziału.

W konsekwencji omówionych wyżej zaniechań, uchybień i naruszeń prawa Organ emerytalny nie wyjaśnił rzetelnie, dlaczego obniżył podstawę wymiaru emerytury o określony procent. Nie uzasadnił też swojego działania (zaniechania) w tym zakresie i nie dał świadczeniobiorcom szans na przedstawienie własnej argumentacji. Organ emerytalny i nie zajął w tej sprawie klarownego, zrozumiałego dla świadczeniobiorcy stanowiska.

Reasumując można wywodzić, że Decyzje obniżające świadczenia mogły zostać wydane z naruszeniem art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a., tj. bez właściwej podstawy prawnej i z rażącym naruszeniem prawa (mowa o nieważności decyzji). Wydaje się więc, że właściwymi do stwierdzenia nieważności tego typu decyzji - są sądy administracyjne. Jednak tak nie jest, gdyż sądy rozstrzygnęły odmiennie swoje kompetencje dotyczące nieważności decyzji w sprawach emerytalnych/rentowych.

Sąd Najwyższy podjął uchwałę z dnia 23 marca 2011 r. sygn. akt I UZP 3/10, w której stwierdził, że od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (organu rentowego) wydanej na podstawie art. 83a ust. 2 tej ustawy - w przedmiocie nieważności decyzji, przysługuje odwołanie do właściwego

Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ([...]). Uchwale tej nadana została moc zasady prawnej. Analogicznie odniesiono się do decyzji wydawanych przez policyjny organ emerytalny. Sądy stoją na stanowisku, że skoro w sądzie pracy i ubezpieczeń społecznych (tj. w sądzie cywilnym) toczy się sprawa z odwołania od tej decyzji (dot. przykładowo obniżającej świadczenia), to sąd ten ma również kompetencje do wzięcia pod uwagę błędów i uchybień organu emerytalnego w stosowaniu przepisów administracyjnych - mających miejsce przy jej wydawaniu.

W praktyce więc można wysłać do Sądu Okręgowego (w 2 egz.) pismo „w uzupełnieniu Odwołania” (które wcześniej skierowaliście Państwo do sądu za pośrednictwem ZER MSWiA) zawierające opis błędów organu i naruszeń prawa przy wydaniu Decyzji obniżającej świadczenia - bądź podnieść kwestie opisane w powyższym tekście już na samej rozprawie (z uwzględnieniem indywidualnych różnic w konkretnej, indywidualnej sprawie). Zapewne sąd pracy i ubezpieczeń społecznych, nie orzeknie o nieważności decyzji administracyjnej i nie uchyli jej na tej podstawie – jednak warto wskazać sądowi błędy organu, co wraz z innymi dowodami i okolicznościami może się okazać korzystne dla pozytywnego rozstrzygnięcia sprawy przed sądem.

*opracowała: **Jolanta Domańska-Paluszak***

Warszawa, dnia 7 kwietnia 2021 r.

EKWIWALENT - MINĘŁO 30 MIESIĘCY - TYSIĄCE POLICJANTÓW NADAL CZEKA NA WYPŁATĘ WYRÓWNANIA

Zaniepokojeni kilkunastoma wyrokami wojewódzkich sądów administracyjnych odrzucającymi skargi policjantów w sprawie wyrównania ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy za okres przed dniem 6 listopada 2018 r. oraz postanowieniem WSA w Białymstoku o zawieszeniu postępowania, ze względu na skierowanie **do Trybunału Konstytucyjnego pytania prawnego** "Czy art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 14 sierpnia 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1610) w zakresie, w jakim wyłącza stosowanie przepisu art. 115a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 października 2020 r. do spraw dotyczących ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy wszczętych po dniu 6 listopada 2018 r. w odniesieniu do policjantów zwolnionych ze służby przed dniem 6 listopada 2018r. jest zgodny z art. 2, art. 8 ust. 1, art. 32 ust. 1, art. 190 ust. 1, 3 i 4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997r.;"

Informowaliśmy o tym na naszej stronie internetowej:

<https://www.seirp.pl/wsa-w-bialymstoku-wystepuje-do-tk-z-pytaniem-prawnym-ws-wyrownania-ekwiwalentu>, (link do Postanowienia WSA w Białymstoku z 21.01.2021r.:

<http://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/69A1D1435D> , oceniliśmy być może zbyt pochopnie, że doszło do rozbieżności w orzecznictwie sądów administracyjnych.

Organy Policji kierując się przepisami specustawy z dnia 14 sierpnia 2020 roku o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych

innych ustaw (Dz. U. z 2020 r. poz. 1610), które weszły w życie od dnia 1 października 2020 roku, masowo odmawiały /i nadal to robią/ wypłaty wyrównania ekwiwalentu za urlopy do których prawo powstało przed 6 listopada 2018 roku. Dotyczy to także osób zwolnionych po 6 listopada 2018r. w stosunku do uprawnień urlopowych nabytych przed tą datą.

W związku z powyższym w dniu 15 stycznia 2021 roku, chcąc przyspieszyć procedury i zakończyć wydawanie tych absurdalnych decyzji, wystąpiliśmy do Rzecznika Praw Obywatelskich z wnioskiem postulującym, skierowanie do NSA wniosku o rozstrzygnięcie następującego zagadnienia prawnego: „Czy art. 9 ust. 1 ustawy o wsparciu służb mundurowych w zw. z art. 115a ustawy o Policji należy wyklądać w ten sposób, że ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy za okres przed dniem 6 listopada 2018 r. ustala się w wysokości wynagrodzenia funkcjonariusza za jeden dzień roboczy na dzień zwolnienia ze służby, czy też w wysokości 1/30 części miesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym należnego na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym.”. Więcej informacji tutaj: <https://www.seirp.pl/ekwiwalent-%E2%80%93-walka-o-prawo-i-sprawiedliwosc1>

W bezpośrednich kontaktach z pracownikami Biura Rzecznika Praw Obywatelskich dowiedzieliśmy się, że nasz wniosek w sprawie wystąpienia do Naczelnego Sądu Administracyjnego o wywołanie opinii NSA dot. rozbieżnego orzecznictwa sądów administracyjnych w kwestii wypłaty ekwiwalentu za niewykorzystany urlop, policjantom zwolnionym w latach 2001-2019 nie zostanie uwzględniony, ze względu na to, że Biuro RPO tylko częściowo podziela naszą argumentację w tej sprawie.

W związku ze stanowiskiem Biura Rzecznika Praw Obywatelskich Prezes ZG SEiRP – Antoni Duda w dniu 19 marca 2021 roku skierował do Prezesa NSA – prof. dr hab. Marka Zirk-Sadowskiego wniosek o wystąpienie do Naczelnego Sądu Administracyjnego o podjęcie uchwały w trybie zgodnym z art. 264 § 2 p.p.s.a. w związku z art. 15 § 1 pkt 2 p.p.s.a. w sprawie wypłaty przez organy Policji ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy byłych funkcjonariuszy policji w kontekście realizacji uprawnień będących konsekwencją wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 października

2018 r. sygn. akt K 7/15 (Dz. U. z 2018 r., poz. 2102) oraz ustawy z dnia 14 sierpnia 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, o zmianie ustawy o służbie więziennej oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie 1 października 2020 roku. ([treść wystąpienia Prezesa ZG SEiRP z 19.03.2012 do Prezesa NSA](#))

Bardzo szybko otrzymaliśmy odpowiedź Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego na wystąpienie Prezesa ZG SEiRP o podjęcie przez NSA uchwały w sprawie wypłaty przez organy Policji ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy byłych funkcjonariuszy policji. Profesor Marek Zirk-Sadowski zapewnił nas, że w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego ukształtowało się jednolite stanowisko w poruszanej przez nas sprawie i wskazał, że nie jest dopuszczalne „*odniesienie problemu normy prawnej, będącej podstawą ustalenia uprawnień policjanta, wyłącznie do kwestii technicznych związanych z brakiem określenia przez ustawodawcę czynnika odpowiadającego ułamkowej części miesięcznego uposażenia policjanta. Kwestia ta nie została uregulowana przez ustawodawcę po wydaniu wyroku o sygn. akt K 7/15, natomiast sposób obliczania wysokości ekwiwalentu pieniężnego został wskazany w uzasadnieniu powołanego orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego. Pogląd ten został wyrażony również w wyrokach Naczelnego Sądu Administracyjnego z: 29 września 2020 r., sygn. akt III OSK 664/20; 13 listopada 2020 r., sygn. akt I OSK 173/20; 20 stycznia 2021 r., sygn. akt III OSK 2877/21 i 11 lutego 2021 r., sygn. akt III OSK 2843/2*”.

Analizując drobiazgowo otrzymaną odpowiedź Prezesa NSA, zwłaszcza przywołane wyroki uznaliśmy, że być może nasze wnioski do RPO i Prezesa NSA były zbyt pośpieszne. Wynikły one jednak z faktu, że na przełomie roku sądy administracyjne nie odnosiły się jednoznacznie do regulacji wprowadzonej specustawą, a Sąd w Białymstoku skierował pytanie prawne do Trybunału Konstytucyjnego.

Liczne wyroki, które zostały opublikowane w ostatnich tygodniach zdają się potwierdzać stanowisko Prezesa NSA w tej sprawie.

Jednoznacznie kwestię prawa do wyrównania ekwiwalentu rozstrzyga m. in. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z 9 marca 2021 roku, sygn. akt II SA/Op 51/21 /

<http://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/323EA991C1> /, który jasno i dobitnie opisuje zaistniałą sytuację wywołaną specustawą. Szczególnie polecamy lekturę tego wyroku, ze względu na to, że w treści uzasadnienia wyroku, WSA w Opolu przedstawił większość argumentów jakich użyliśmy we wnioskach do RPO i Prezesa NSA. Argumentacja uzasadnienia może doskonale służyć do uzupełnienia i wsparcia proponowanych przez nas wzorów zawartych w mapie drogowej. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu stwierdził m.in., że stan jaki zaistniał po tym jak TK uznał normy zawarte w art. 115a ustawy o Policji w kształcie obowiązującym w czasie orzekania przez Trybunał za niekonstytucyjne, a ustawodawca lekceważąc wyrok TK wprowadził je do obrotu prawnego w ustawie zmieniającej ustawę o Policji, czyli w sytuacji, kiedy norma prawna w wyniku kontroli konstytucyjności dokonanej przez Trybunał Konstytucyjny została uznana za niekonstytucyjną, a następnie została powtórzona w procesie stanowienia prawa, nie może zostać uznany za zgodny z prawem. Dobitnie podkreślił, że w tak ukształtowanym stanie faktycznym i prawnym sąd w pełni akceptuje uznane w orzecznictwie i doktrynie stanowisko, że w państwie prawa przepis oceniony jako niekonstytucyjny, z którego wyinterpretowano określoną normę prawną, nie może zostać uznany za zgodny z prawem. Podobnie jak nie można uznać za legalne, zgodne z Konstytucją, powtórzenie przez parlament rozwiązania prawnego, już uznanego przez TK za sprzeczny z aktem prawnym wyższego stopnia. **Sąd podkreślił, że norma art. 9 ust. 1 ustawy zmieniającej w zakresie w jakim pozbawia funkcjonariuszy, którzy odeszli na emeryturę/rentę po 19 października 2001 r. a przed 6 listopada 2018 r., stoi w sprzeczności z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego w sprawie sygn. akt K 7/15 i nie może być stosowana.** Trybunał Konstytucyjny w przytoczonym wyroku wyinterpretował, trafnie, z przepisów art. 66 ust. 2 Konstytucji oraz art. 115a ustawy o Policji normę prawną, zgodnie z którą świadczeniem ekwiwalentnym za przepracowany dzień urlopu jest wynagrodzenie funkcjonariusza za jeden dzień roboczy. Sąd ten krytycznie odniósł się do

stanowisko Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, który postanowieniem z dnia 21 stycznia 2021 r., sygn. akt II SA/Bk 866/20, przedstawił Trybunałowi Konstytucyjnemu pytanie prawne. WSA w Opolu stwierdził, że jeżeli regulacja intertemporalna zawarta w art. 9 ust. 1 specustawy wywołała wątpliwości konstytucyjne, to w jego ocenie wystąpiła wtórna niekonstytucyjność prawa, gdyż dokonana przez ustawodawcę, w wyniku wyroku z 30 października 2018 r. Trybunału Konstytucyjnego, zmiana normatywna skutkuje nową niekonstytucyjnością, co można ustalić na podstawie tez wynikających z tego wyroku TK, dotyczącego analogicznego problemu konstytucyjnego. Sąd jednoznacznie skonstatował, że w przypadku przyjęcia w regulacjach ustawowych unormowania odpowiadającego temu, które zostało uznane przez Trybunał Konstytucyjny za niekonstytucyjne, istota problemu, który Trybunał rozstrzygał również pozostaje aktualna, mimo przyjęcia przez ustawodawcę nowych regulacji ustawowych. Komentując uzasadnienie Sądu językiem potocznym, uprawnione jest stwierdzenie, że mamy do czynienia z bezprawiem. Pisaliśmy o tym tutaj: <https://www.seirp.pl/bezprawie-ustawodawcy-nie-ma-znaczenia-dla-dochodzenia-prawa-do-wyrownania-ekwiwalentu>

<https://www.seirp.pl/bezprawie-ustawodawcy-nie-ma-znaczenia-dla-dochodzenia-prawa-do-wyrownania-ekwiwalentu>

Podsumowując uzasadnienie WSA w Opolu stwierdza, że „za zasługujące na pełne zaaprobowanie uznaje stanowisko, że sądy mogą odmówić zastosowania niekonstytucyjnych czy też w inny sposób naruszających obowiązujący porządek prawny norm” i konkluduje: „Przy ponownym rozpoznaniu sprawy organy policji uwzględnią przedstawioną powyżej ocenę prawną, stosownie do art. 153 P.p.s.a., w szczególności mając na względzie art. 114 ust. 1 pkt 2 ustawy o Policji, stanowiący, że policjant zwalniany ze służby za niewykorzystane urlopy wypoczynkowe lub dodatkowe oraz za niewykorzystany czas wolny od służby, przyznany za pracę ponad wymiar, otrzymuje ekwiwalent pieniężny, i dokonają wyliczenia a następnie wypłaty stronie skarżącej części należnego jej ekwiwalentu za niewykorzystany urlop na podstawie art. 115a ustawy o Policji zgodnie z art. 66 ust. 2 Konstytucji RP...”.

Równie dobitnie Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach w ponad dwudziestu wyrokach zapadłych w marcu 2021 roku. Konkluzję

uzasadnienia jednego z tych wyroków którym sąd uchylił zaskarżoną decyzję oraz decyzję organu I instancji cytujemy: „Z tych przyczyn Sąd uznał, że decyzje podjęte w niniejszej sprawie przez organy Policji naruszają art. 115a ustawy o Policji w zw. z art. 9 ust. 1 ustawy nowelizującej poprzez błędną wykładnię normy zrekonstruowanej w oparciu o te przepisy. W szczególności, nie można przyjąć, aby art. 9 ust. 1 ustawy nowelizującej stanowił przeszkodę do zastosowania w stanie faktycznym sprawy art. 115a ustawy o Policji w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 października 2020 r., nadanym ustawą nowelizującą. Taka interpretacja wynika z przyjęcia wtórnej, oczywistej niekonstytucyjności normy odczytywanej z omawianych regulacji i nie było podstaw, aby z tego powodu odmawiać skarżącemu prawa do wyrównania ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop. Stwierdzone przez Sąd naruszenie prawa materialnego, mające wpływ na wynik sprawy, powoduje konieczność uchylenia zaskarżonej decyzji oraz poprzedzającej ją decyzji organu I instancji na podstawie art. 145 § 1 pkt 1 lit. a w zw. z art. 135 p.p.s.a. /.../ Rozpoznając sprawę ponownie organ będzie miał na uwadze przedstawioną przez Wojewódzki Sąd Administracyjny ocenę prawną, wedle której art. 9 ust. 1 ustawy nowelizującej **nie może stanowić przeszkody do zastosowania w stanie sprawy art. 115a ustawy o Policji w brzmieniu obowiązującym od 1 października 2020r.**”. Cytowany wyrok o sygn. akt II SA/Ke 99/21, zapadł 17 marca 2021 roku:

<http://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/E67EBE177A>

Podobnie WSA w Gdańsku:

<http://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/F98DDDA9B8>

Bardzo ciekawe wyroki stwierdzające bezskuteczność czynności w zakresie ustalenia ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy za okres przed dniem 6 listopada 2018 r., zapadły w WSA w Krakowie.

Otóż w przypadku / wyrok sygn. akt II SA/Kr 47/21 z 13 kwietnia 2021 roku

<http://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/368D83E7E2>

skargi policjanta G. R. na czynność materialno-techniczną Komendanta Wojewódzkiego Policji z dnia 26 listopada 2020r. nr [...] w sprawie wypłaty ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy stwierdza bezskuteczność czynności w zakresie ustalenia ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy za okres przed dniem 6 listopada 2018 roku.

Ekwiwalent pieniężny skarżącego został ustalony i wypłacony w związku ze zwolnieniem z dniem 27 marca 2020 roku ze służby w Policji: w kwocie 23399,52 zł brutto, tj. za 116 dni niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego za okres przed dniem 6 listopada 2018 roku, w kwocie 24206,28, zł brutto, tj. za 84 dni niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego za okres od dnia 6 listopada 2018 roku.

Sąd uznał, że skarga G. R. jest uzasadniona i swój wyrok uzasadnił następująco: *„przy stosowaniu art. 115a ustawy o Policji organy Policji dokonując wyliczenia ekwiwalentu za niewykorzystany urlop powinny uwzględnić, że świadczeniem ekwiwalentnym za dzień niewykorzystanego urlopu jest wynagrodzenie nie w wysokości 1/30 części miesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym należnego na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym, lecz w wysokości jednego dnia roboczego.*

Nadto należy podnieść, że w orzecznictwie nie budzi żadnych wątpliwości, że pozbawienie przez Trybunał Konstytucyjny danej normy prawnej domniemania jej konstytucyjności powoduje wyeliminowanie tej normy od początku jej obowiązywania. Oznacza to usunięcie danej normy prawnej z przepisu, a konkretnie w niniejszej sprawie oznacza, że ułamek 1/30, zaniżający policjantowi wysokość należnego ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop, nie istniał. Tym samym należy przyjąć, że wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 października 2018 r., sygn. akt K 7/15 "przyznał" obywatelowi – policjantowi prawo do wyższego ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop od chwili wejścia w życie ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o zmianie ustawy o Policji (Dz. U. Nr 100, poz.1084), która wprowadziła niekompatybilność zmiany systemu urlopu 30-dniowego liczonego w dniach kalendarzowych na system 26-dniowy liczony w dniach roboczych z wprowadzeniem do ustawy o Policji

art. 115a. Inne stanowisko byłoby sprzeczne z regułami demokratycznego państwa prawnego, urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej z uwagi na konieczność ochrony innych wartości konstytucyjnych (por. wyrok NSA z dnia 3 grudnia 2014 r., sygn. akt II OSK 2311/14). W kontrolowanej sprawie jest to prawo gwarantowane treścią art. 66 ust. 2 Konstytucji, tj. prawo do urlopu i jego ekwiwalentu pieniężnego, które - jak to podkreślał w powołanym wyżej i omawianym wyroku Trybunał Konstytucyjny - mają charakter bezwarunkowy.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy organy Policji uwzględnią przedstawioną powyżej ocenę prawną, stosownie do art. 153 p.p.s.a., w szczególności mając na względzie art. 114 ust. 1 pkt 2 ustawy o Policji (policjant zwalniany ze służby za niewykorzystane urlopy wypoczynkowe lub dodatkowe oraz za niewykorzystany czas wolny od służby, przyznany za pracę ponad wymiar, otrzymuje ekwiwalent pieniężny) i dokonają wyliczenia i wypłaty skarżącemu części należnego ekwiwalentu za niewykorzystany urlop na podstawie art. 115a ustawy o Policji zgodnie z art. 66 ust. 2 Konstytucji RP (pracownikowi przysługuje prawo do określonych w ustawie dni wolnych od pracy i corocznych płatnych urlopów oraz maksymalnych norm czasu pracy) i stanowiskiem Trybunału Konstytucyjnego wyrażonym w wyroku z 23 lutego 2010 r., sygn. K 1/08 (OTK ZU nr 2/A/2010, poz. 14), zgodnie z którym prawo to gwarantowane jest w art. 66 ust. 2 Konstytucji w sposób bezwarunkowy, a rekompensata pieniężna za niewykorzystany (płatny) urlop stanowi konieczny substytut otrzymywany w miejsce niewykorzystanego urlopu.

Ustawą z dnia 14.08.2020 roku o szczegółowych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, o zmianie ustawy o służbie więziennej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020 r., poz. 1610) wprowadzono nowelizację art. 115a UoP. Z art. 9 ust. 1 przywołanej ustawy wynika, że art. 115a UoP w brzmieniu znowelizowanym stosuje się do spraw dotyczących wypłaty ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy wszczętych i niezakończonych przed dniem 6 listopada 2018 r. oraz do spraw dotyczących wypłaty ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy policjantowi zwolnionemu ze służby od dnia

6 listopada 2018 r. Ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy za okres przed dniem 6 listopada 2018 r. ustala się na zasadach wynikających z przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem 6 listopada 2018 r. Przy obliczaniu wysokości ekwiwalentu pieniężnego przysługującego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy za rok 2018 określa się proporcję liczby dni niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego przysługującego przed dniem 6 listopada 2018r. oraz od dnia 6 listopada 2018 r.

Skarżący został zwolniony ze służby w Policji z dniem 27 marca 2020 r. W związku z powyższym ustalony ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy za okres od dnia 6 listopada 2018 roku, który został ustalony w wysokości 1/21 części miesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym należnego policjantowi na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym za 1 dzień niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego jest prawidłowy.

Mając na względzie naruszenie przez organ administracyjny przepisów prawa materialnego – wskazanych wyżej przepisów Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy o Policji – Sąd na podstawie art. 146 p.p.s.a. stwierdził bezskuteczność czynności w zakresie ustalenia ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy za okres przed dniem 6 listopada 2018 roku”.

Należy się cieszyć, że sądy nie zaaprobowaly tego cwaniactwa legislacyjnego którym wprowadzono w życie regulacje pozostajace w jawnej sprzeczności nie tylko z normami konstytucyjnymi, ale i ze zdrowym rozsądkiem. Godzi się przypomnieć parę słów komentarza jaki zamieściliśmy w październiku 2020 roku: „Uważamy, że ta kuriozalna regulacja ustawowa nie wpływa na prawo policjantów do uzyskania wyrównania ekwiwalentu na drodze postępowania administracyjnego. Dlatego zachęcamy wszystkich którzy odeszli ze służby przed 6 listopada 2018 roku, a po 19 października 2001 roku o składanie wniosków o wypłatę ekwiwalentu. Droga do uzyskania wypłaty paradoksalnie może okazać się krótsza niż w sytuacji dotychczasowej, kiedy to tej regulacji nie było. My w wolne sądy wierzymy i jesteśmy pewni, że

kilkudziesięciotysięczna grupa policjantów w stanie spoczynku kiedyś to wyrównanie wyrwie z rąk tych wybitnych specjalistów od prawnego cwaniactwa, ale to jednak może wydłużyć dochodzenie należności o kolejne miesiące. Mimo wszystko musimy upominać się o swoje, bo nikt za nas tego nie zrobi.”. Całość tutaj: **Ekwiwalent – stan po wejściu w życie ustawy z dnia 14 sierpnia 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych**

https://www.seirp.pl/tekst-najnowszej-informacji-z-28_10_2020-roku

Naczelny Sąd Administracyjny na najbliższe dwa miesiące zaplanował prawie 50 posiedzeń w sprawie skarg kasacyjnych organów Policji złożonych po uchynieniu przez wojewódzkie sądy administracyjne decyzji o odmowie wypłaty ekwiwalentu.

Mamy nadzieję, że kwestie wypłaty wyrównania ekwiwalentu, mimo obstrukcji ustawodawczej i związanych z nią nieuprawnionych decyzji organów policji, wchodzą na ostatnią prostą, dlatego wszystkich którzy tego nie zrobili zachęcamy do składania wniosków.

LIST POSŁA ANDRZEJA ROZENKA

Warszawa, 16.04.2021 r.

Szanowne Koleżanki i Koledzy! Represjonowani!

Zwracam się do Was w kolejną miesięcznicę uchwalenia przez PiS haniebnej ustawy represyjnej. Tak się składa, że piszę dzień po skandalicznym oświadczeniu grupy osób, bezprawnie nazywającej się Trybunałem Konstytucyjnym. Otóż osoby te, którym przewodniczy mgr Julia Przyłębska, uznały, iż czas

zakończyć urzędowanie prof. Adama Bodnara na stanowisku Rzecznika Praw Obywatelskich. Oświadczenie uzurpatorów wygłosił Stanisław Piotrowicz, były prokurator z czasów PRL. Ten sam, który usprawiedliwiał czyny zbroczonoego księdza „dawaniem ciumka”. W myśl stanowiska osób uważających się za sędziów Trybunału Konstytucyjnego, Adam Bodnar będzie musiał najdalej za trzy miesiące opuścić urząd RPO. To operetkowe oświadczenie byłoby zabawne, gdyby nie rządzący, którzy uznają je za pełnoprawne postanowienie prawdziwego TK. Niestety, działając metodą faktów dokonanych, nie licząc się z porządkiem prawnym, PiS-owcy odbierają obywatelom kolejne prawa, skrzętnie demontując przy tym demokrację. Gdy w grudniu 2016 roku alarmowaliśmy, iż bezprawne i nieludzkie odebranie emerytom mundurowym ich praw nabytych, jest dopiero wstępem do zniszczenia praworządnego państwa, wielu sceptyków negowało nasze obawy. „Nie straszcie PiS-em” - mówili. Dziś, kolejna ważna instytucja stojąca na straży praw obywatelskich, przechodzi do historii. Jak trafnie to ujął jeden z internautów, wszyscy, całe społeczeństwo, właśnie wsiedliśmy do czerwonego seicento. W przypadku kolizji z interesami władzy, będziemy bez prawdziwego Rzecznika Praw Obywatelskich, równie bezbronni jak

słynny kierowca staranowany przez pędzącą kolumnę limuzyn, wiozącą ówczesną premier Beatę Szydło do jej domu w Brzeszczach.

Kończąca się, siłą rzeczy, kadencja Adama Bodnara na stanowisku RPO, jest okazją do wyrażenia najszczerzych podziękowań za lata walki o prawa emerytów mundurowych. Zarówno profesor Bodnar, jak i cały Jego zespół z Tomaszem Oklejakiem na czele, okazali się niezawodnymi przyjaciółmi, na których zawsze mogliśmy polegać. Rzecznik i jego zespół czynnie uczestniczyli w wielu rozprawach, opracowywali fundamentalnie ważne stanowiska prawne, nieustraszenie interweniowali w obronie mundurowych.

Naszego wspaniałego Rzecznika Praw Obywatelskich uhonorował Stowarzyszenie Generałów Policji Rzeczypospolitej Polskiej. Za szczególną odwagę i konsekwencję w zakresie ochrony praw

obywatelskich oraz rządów prawa prof. Bodnar został odznaczony medalem „Za zasługi dla bezpieczeństwa”.

9 kwietnia Prezes SGPRP nadinsp. w stanie spoczynku Adam Rapacki wraz z nadinsp. w stanie spoczynku Januszem Wikariakiem dokonali uroczystego wręczenia medalu. W spotkaniu uczestniczył również Przewodniczący FSSMRP insp. w stanie spoczynku Zdzisław Czarnecki (patrz foto). Profesor Adam Bodnar będzie na zawsze „naszym” rzecznikiem, człowiekiem honoru i wzorem. Jakkolwiek potoczy się Jego dalsza kariera, na pewno może liczyć na emerytów mundurowych. Żegnamy Adama Bodnara na stanowisku Rzecznika Praw Obywatelskich, ale jestem przekonany, że nie żegnamy go z naszego życia społecznego i politycznego. Na tym kończę, życząc Wam samych korzystnych wyroków w sądach powszechnych oraz tego co najważniejsze, czyli po prostu zdrowia.

Wasz zawsze oddany, Andrzej Rozenek /-/

MEDIALNY PUNKT KONTAKTOWY POKRZYWDZONYCH BYŁYCH FUNKCJONARIUSZY

Od 24 września 2018 roku funkcjonuje nowy adres e-mailowy: wykluczeni@seirp.pl który będzie punktem kontaktowym dla wszystkich byłych funkcjonariuszy pokrzywdzonych w wyniku bezprawnego poddania weryfikacji, a następnie włączonych do katalogu funkcjonariuszy organów bezpieczeństwa państwa i katalogu funkcjonariuszy pełniących służbę na rzecz totalitarnego państwa przez działających w porozumieniu przedstawicieli IPN, MSWiA i ZER.

Biuro Zarządu Głównego SEiRP

INFOTEKA NR 45

Przegląd mediów – 21. 04. 2021 r.

Zawiera wybrane przez Biuro ZG SEiRP artykuły i informacje opublikowane w prasie i mediach elektronicznych dotyczące walki z ustawą represyjną, a także związane z innymi sprawami ważnymi dla naszego środowiska.

Strasburg w obronie byłych funkcjonariuszy PRL

<https://wiadomosci.dziennik.pl/historia/aktualnosci/artykuly/8127887,strasburg-byly-funkcjonariusz-prl-historia-emerytura.html>

Paulina Nowosielska, 24 marca 2021

Europejski Trybunał Praw Człowieka, ETPCz, Unia Europejska, UE, Europa, sąd / fot. Shutterstock

Strasburg w obronie byłych funkcjonariuszy PRL. Europejski Trybunał Praw Człowieka zakomunikował Warszawie skargi 23 osób objętych tzw. ustawą dezubekizacyjną. Wszystkie złożyły do sądów odwołania od decyzji zakładu emerytalnego MSWiA (ZER) o obniżeniu świadczeń i wciąż – po trzech latach – nie doczekały się prawomocnych wyroków.

Dezubekizacja na arenie

<https://trybuna.info/polska/dezubekizacja-na-arenie/?fbclid=IwAR2K7jC88syRBSGU7XCf0RISo5KVtBbBcuie-I5Y9hn6LFC4JvZY8h3Zxt4>

Sławomir Sadowski, 09 kwietnia 2021

[Polska](#) [Regiony](#) [Świat](#) [Gospodarka](#) [Sport](#) [Opinie](#)

TRYBUNA NA TELEFON!

Jak wygodnie czytać „Trybunę” na telefonie lub tablecie?

POLSKA

Sadurski na weekend
www.sadurski.com ...

W rocznicę tragedii polskich rodzin z Paulinowa
Mija 78. rocznica akcji oacyfikacyjnej przeprowadzonej

Dezubekizacja na arenie

09.04.2021 SŁAWOMIR SADOWSKI

Każdy przywódca państwa niejako w sposób automatyczny zapisuje się na kartach jego historii. Otrzymuje przy tym do dyspozycji dwie znacznie różniące się możliwości: albo trafi do panteonu zasłużonych, albo do galerii szubrawców.

Rządzący samowładnie Polską od ponad pięciu lat prezes PiS uczynił już na tej drodze bardzo poważne kroki. To jego partia uchwaliła bez wątplenia najbardziej podły i niesprawiedliwy akt „prawny” III RP, jakim jest tzw ustawa dezubekizacyjna. Dotkliwa krzywda, którą wyrządzono w ten sposób dziesiątkom tysięcy Polaków, fałszywie oskarżonych zbiorowo o całe zło poprzedniego ustroju, jest haniebną plamą, jakiej PiS nigdy z siebie nie zmyje.

Każdy przywódca państwa niejako w sposób automatyczny zapisuje się na kartach jego historii. Otrzymuje przy tym do dyspozycji dwie znacznie różniące się możliwości: albo trafi do panteonu zasłużonych, albo do galerii szubrawców. Rządzący samowładnie Polską od ponad pięciu lat prezes PiS uczynił już na tej drodze bardzo poważne kroki. To jego partia uchwaliła bez wątplenia najbardziej podły i niesprawiedliwy akt „prawny” III RP, jakim jest tzw. ustawa dezubekizacyjna.

Z dezubekizacją można wygrać i odzyskać emeryturę

<https://wyborcza.biz/biznes/7,147880,26866143,z-dezubekizacja-mozna-wygrac-i-odzyskac-emeryture-jak.html>

Leszek Kostrzewski, 22 marca 2021

Z dezubekizacją można wygrać i odzyskać emeryturę. Jak? Po wyrokach Sądu Najwyższego i NSA odzyskanie emerytury będzie łatwiejsze. Podpowiadamy, co robić, aby wygrać z dezubekizacją. Ustawa dezubekizacyjna obowiązuje od 1 października 2017 r. Zdaniem obecnych władz ma przywrócić sprawiedliwość i ukarać oprawców systemu totalitarnego. Problem w tym, że ukarała tysiące osób, które w wolnej Polsce narażały życie, łapiąc przestępców i rozbijając najgroźniejsze gangi.

Ustawa zakłada obniżki emerytur funkcjonariuszy służb i policjantów, którzy choć jeden dzień przepracowali w Służbie Bezpieczeństwa, instytucji podlegającej komunistycznemu MSW lub spec służbach MON. Nie ma znaczenia, że po weryfikacji przeszli do pracy w Urzędzie Ochrony Państwa, policji czy innych służbach mundurowych i służyli dla wolnej Polski.

Komu obniżono? Na liście 40 tys. osób. Obniżki emerytur dotknęły m.in. pracowników MSW z departamentu PESEL, czyli ok. 300 programistów i informatyków, absolwentów informatyki Uniwersytetu Warszawskiego i Politechniki Warszawskiej, którzy opracowali Powszechny Elektroniczny System Ewidencji Ludności. Zdaniem MSWiA służyli na rzecz „totalitarnego państwa”. Świadczenia zmniejszono też lekarzom pracującym w szpitalach resortowych MSW, którzy byli na etacie funkcjonariuszy, oraz rodzinom, które pobierały świadczenia po zmarłych funkcjonariuszach.

Po obniżce byli funkcjonariusze organów bezpieczeństwa PRL nie mogą dostawać więcej niż wynosi średnia emerytura. Niektórym obniżono jednak świadczenia do emerytury minimalnej – dziś to 1250,88 zł brutto. Decyzję o obniżkach dostało blisko 40 tys. osób, w tym 8 tys. wdów i dzieci pobierających po funkcjonariuszach rentę rodzinną.

Co robi Julia Przyłębska?

Większość osób, którym obniżono emeryturę, złożyła odwołania do Zakładu Emerytalno-Rentowego MSWiA. Gdy to nie pomogło, odwołali się do sądu. Część osób wygrała sprawy i odzyskało emerytury. Niestety ok. 13 tys. poszkodowanych do dziś nie doczekało się sprawiedliwości. Dlaczego? Wszystko w wyniku decyzji Sądu Okręgowego w Warszawie, który skierował zapytanie prawne do Trybunału Konstytucyjnego. To spowodowało, że sędziowie nie zaczęli zawieszać sprawy do czasu, aż wypowie się Trybunał. Problem w tym, że Trybunał Konstytucyjny pod przewodnictwem Julii Przyłębskiej od trzech lat nie wydał orzeczenia. A to powoduje, że tysiące spraw wciąż jest zawieszonych.

Ustawa w Trybunale jest od lutego 2018 r. Prezes Julia Przyłębska od razu wyznaczyła się na przewodniczącą składu orzekającego, ale przez dwa lata nie podała nawet terminu rozprawy. Gdy w końcu wyznaczyła termin, zaczęła przeciągać sprawę, jak tylko się da. Kilkakrotnie przesuwiała terminy. W końcu na początku października 2020 r. oświadczyła, że zamyka postępowanie, bo Trybunał ma już dostateczną wiedzę, aby sprawę rozstrzygnąć. Do dziś nie wyznaczyła jednak terminu wydania orzeczenia.

A to powoduje, że kilkanaście tysięcy spraw wciąż jest zawieszonych.

Rewolucyjne orzeczenie SN

W międzyczasie w sprawie dezubekizacji wypowiedział się jednak Sąd Najwyższy. 16 września 2020 r. siedmiu sędziów Sądu Najwyższego (sygn. akt III UZP 1/20) orzekło, że kryterium "służby na rzecz totalitarnego państwa" - jako podstawa obniżenia świadczeń - powinno być oceniane na podstawie wszystkich okoliczności sprawy, w tym także na podstawie indywidualnych czynów i ich weryfikacji pod kątem naruszenia podstawowych praw i wolności człowieka.

Wyrok Sądu Najwyższego oznacza, że nie można karać obniżeniem emerytury wszystkich, tylko dlatego że pracowali w danej instytucji - wymienionej w ustawie dezubekizacyjnej i zaliczonej do służby na rzecz totalitarnego państwa. Teraz w każdej sprawie sądy będą musiały badać,

czy dany funkcjonariusz, pracując w danej instytucji, łamał prawa człowieka (a więc np. działał przeciwko opozycji czy Kościołowi).

Podobnie orzekł Naczelny Sąd Administracyjny, który wskazał, że sam fakt pełnienia służby bez względu na to, czy charakteryzowała się ona bezpośrednim zaangażowaniem w realizację zadań i funkcji państwa totalitarnego, czy też ograniczała się do zwykłych, standardowych działań jest nie do zaakceptowania z punktu widzenia standardów demokratycznego państwa prawnego.

Występ o odwieszenie

Po decyzji SN i NSA płynie jednoznaczny wniosek, że postępowanie przed TK stało się bezprzedmiotowe. - mówi Tomasz Oklejak, naczelnik Wydziału Spraw Żołnierzy i Funkcjonariuszy w Biurze Rzecznika Praw Obywatelskich.

Co więc powinni zrobić poszkodowani?

Każdy, którego sprawa jest zawieszona, powinien wystąpić do sądu, który prowadzi jego sprawę, o jej odwieszenie, powołując się na nowe okoliczności w sprawie, a więc wyrok Sądu Najwyższego - mówi Oklejak.

Gdy mimo wszystko sąd nie będzie chciał sprawy odwieść, poszkodowani powinni odwołać się do sądu wyższej instancji, a więc do sądu apelacyjnego. Gdy i to nie pomoże, mogą wystąpić do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu o odszkodowanie, powołując się na art 6. europejskiej konwencji praw człowieka, który mówi, że każdy ma prawo do sprawiedliwego i publicznego rozpatrzenia jego sprawy w rozsądnym terminie.

Mundurowi wygrywają

Na szczęście osoby występujące o odwieszenie ich spraw po wyroku Sądu Najwyższego coraz częściej wygrywają i nie muszą się odwoływać.

Sądy powszechne odwieszają postępowania i - powołując się na wyrok Sądu Najwyższego - żądają "pod rygorem negatywnych skutków procesowych" dowodów od Zakładu Emerytalnego MSWiA, że dany funkcjonariusz, którego dotknęła opresyjna ustawa, łamał prawa człowieka - mówi nam Zdzisław Czarnecki, szef Federacji Stowarzyszeń

Służb Mundurowych RP. Takie żądania wystosowały sądy m.in. w Warszawie, Katowicach, Łodzi, Bielsku-Białej, Zamościu, Piotrkowie Trybunalskim.

Zdaniem Czarneckiego już ponad 200 osób wygrało dzięki decyzji SN swoje sprawy w I instancji.

W większości spraw ZER złożył odwołanie. Z naszych informacji z lutego 2021 r. wynika, że 114 spraw jest już w sądzie apelacyjnym i tu czeka na rozpatrzenie - dodaje Czarnecki. W jakich przypadkach ZER się nie odwołuje? Gdy z dokumentów wynika, że poszkodowany współpracował w PRL z opozycją i Kościołem.

Syn po ojcu

Przeciąganie sprawy powoduje, że sądy coraz częściej muszą zawieszać postępowanie z uwagi na śmierć skarżących się funkcjonariuszy. – Z zebranych przez nas danych wynika, że zmarło już 1500 osób, które wystąpiły na drogę sądową, a przez opieszałość Trybunału nie doczekało sprawiedliwości – mówi Zdzisław Czarnecki – To nie znaczy, że wszystkie sprawy są automatycznie zawieszane. W wielu bowiem przypadkach do sprawy przystępuje rodzina zmarłego. Oczywiście dorosły syn czy córka nie dostaną emerytury po ojcu, ale mogą domagać się odszkodowania za czas, kiedy świadczenie ojca było w wyniku dezubekizacji zmniejszone. Sami jako Federacja namawiamy na naszej stronie internetowej, aby rodziny przystępowały do spraw.

Upiory PRL

<https://wpolityce.pl/polityka/544089-niebywale-wyborcza-wraca-z-poradnikiem-dla-esbekow>

„Gazeta Wyborcza”, 22 marca 2021

Niebywałe! „Wyborcza” wraca z poradnikiem dla esbeków i ich rodzin: „Z dezubekizacją można wygrać i odzyskać emeryturę. Jak?”

Jak zwykle w obronie komunistycznych bezpieczniaków. Redakcja przygotowała nawet poradnik dla funkcjonariuszy, którym obniżono emeryturę, a nawet dla rodzin zmarłych esbeków. Redakcja nie pozostawia złudzeń po czyjej stronie sporu stoi. Oczywiście wspiera byłych esbeków.

Interpelacja nr 17307 do ministra spraw wewnętrznych i administracji

<http://www.sejm.gov.pl/Sejm9.nsf/InterpelacjaTresc.xsp?key=BX8BJR&view=6>

[/.../](#)

<http://www.sejm.gov.pl/Sejm9.nsf/InterpelacjaTresc.xsp?key=C22HXA&view=6>

Odpowiedź na interpelację nr 17307

/.../ Jednocześnie informuję, że w postępowaniach prowadzonych na podstawie art. 8a ww. ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. wydano: 38 tzw. pozytywnych decyzji oraz 3138 decyzji odmownych (wraz z decyzjami wydanymi w drugiej instancji i decyzjami po wyrokach sądów administracyjnych). W 230 sprawach wojewódzki sąd administracyjny stwierdził bezczynność. Z poważaniem Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji z up. Maciej Wąsik, Sekretarz Stanu

Europejski trybunał pyta rząd o przewlekłość postępowań w sądzie

https://gospodarka.dziennik.pl/1616665628990/4/gospodarka_dziennik_pl_emerytury_i_ofeartykuly_8128415_dezubekizacja_europejski_trybunał_praw_czlowieka_rzad_byli_funkcjonariusze_trybunał_konstytucyjny.html

Paulina Nowosielska

Dezubekizacja. Europejski trybunał pyta rząd o przewlekłość postępowań w sądzie. ETPC zakomunikował polskiemu rządowi 23 skargi dotyczące przewlekłości postępowań w sprawach sądowych dotyczących ustawy dezubekizacyjnej.

Skargę na przewlekłość postępowania przed polskim wymiarem sprawiedliwości wniosłem do ETPC w lipcu 2020 r. Pozostałe osoby w innym terminie. Trybunał postanowił je połączyć, bo wszystkie dotyczą tego samego: braku możliwości uzyskania wiążącego wyroku – mówi DGP były funkcjonariusz, któremu w wyniku tzw. ustawy dezubekizacyjnej obniżono emeryturę.

Komentarz MSZ

Spytaliśmy o stanowisko kluczowe w tej sprawie Ministerstwo Spraw Zagranicznych. "MSZ potwierdza fakt zakomunikowania w dniu 18 marca br. przez Europejski Trybunał Praw Człowieka w Strasbourgu 23 skarg dotyczących m.in. zarzutu przewlekłości postępowań krajowych, którym Trybunał nadał priorytet. Obecnie są przedmiotem analizy Ministerstwa Spraw Zagranicznych, które przedstawi stanowisko Rządu RP odnośnie do ich dopuszczalności oraz zasadności w terminie wyznaczonym przez Europejski Trybunał Praw Człowieka" - pisze MSZ.

Rozpoczęta przez ETPC procedura zobowiązuje polski rząd do merytorycznej odpowiedzi do 12 maja, która następnie zostanie przekazana skarżącym, tak by mogli się do niej odnieść.

Miliardowe odszkodowania za dezubekizację

<https://wyborcza.biz/biznes/7,147880,26922182,miliardowe-odszkodowania-za-dezubekizacja-rzad-do-maja-ma-zlozyc.html#a=40&c=15>

Leszek Kostrzewski 26 marca 2021

Miliardowe odszkodowania za dezubekizację. Rząd do maja ma złożyć wyjaśnienia do Strasburga

Leszek Kostrzewski 26 marca 2021 | 11:12

NAJCZĘŚCIEJ CZYTANE

Wyborcy Konfederacji ministrowie Niedzielski: "Wyrwać tego żydowskiego chwastu"

Lukaszenka nakłada em na auta Skody i kosmet Nivea

Male i drogie, a o nocle się bić. Wakacje na 20 i coraz bardziej poszuki

Ceny nieruchomości w o kolejne 2-3 proc.?

Miliardowe odszkodowania za dezubekizację. Rząd do maja ma złożyć wyjaśnienia do Strasburga. Ministerstwo Spraw Zagranicznych potwierdza "Wyborczej", że do Trybunału w Strasburgu wpłynęły 23 skargi na dezubekizację, a rząd dostał czas do 12 maja na odpowiedź.

Resort ukarał ją, bo wybrała "złego męża"

https://katowice.wyborcza.pl/katowice/7,35063,26946227,90-latka-wygrala-proces-z-mswia-resort-ukaral-ja-bo-wybrala.html?ga=2.68197713.1931023019.1617038627-1002662788.1571837774#S.main_topic-K.C-B.2-L.1.maly

Marcin Pietraszewski, 04 kwietnia 2021

90-latka wygrała proces z MSWiA. Resort ukarał ją, bo wybrała "złego męża"

Marcin Pietraszewski 4 kwietnia 2021 | 09:35

NAJCZĘŚCIEJ CZYTANE

KATOWICE
Prokuratura chroni księdza który uwiódł 15-latkę. "Zakochał się, a ona była jego pierwszą partnerką"

KATOWICE
Zaginiony Łukasz z Zabrze żyje. Są wstępne wyniki se

KATOWICE
Nowe zakażenia koronawirusem. Najgorsza sytuacja w Katowicach i Sosnowcu

KATOWICE
Co się dzieje w piekarskiej

90-latka wygrała proces z MSWiA. Resort ukarał ją, bo wybrała "złego męża". MSWiA musi przywrócić 90-letniej wdowie po milicjancie pełną rentę rodzinną obniżoną ustawą dezubekizacyjną. - Ustawa wprowadziła odpowiedzialność członków rodziny funkcjonariusza za jego czyny - stwierdzili sędziowie Sądu Apelacyjnego w Katowicach. Wyrok jest prawomocny.

Sąd Okręgowy w Warszawie przywraca emeryturę generałowi Henrykowi Jasikowi

<http://sowislo.com.pl/aktualnosci/s%C4%85d-okr%C4%99gowy-w-warszawie-przywraca-emerytur%C4%99-genera%C5%82owi-henrykowi-jasikowi-reprezentowanemu-przez-adwokata-jana-dudzika.html>

08 marca 2021

Sąd Okręgowy w Warszawie przywraca emeryturę generałowi Henrykowi Jasikowi reprezentowanemu przez adwokata Jana Dudzika. W dniu 5 marca 2021 roku Sąd Okręgowy w Warszawie, XIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wydał wyrok, na mocy którego zmienił zaskarżoną decyzję Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji i przywrócił generałowi Henrykowi Jasikowi prawo do obniżonej na podstawie tzw. „ustawy represyjnej” emerytury w wysokości sprzed 1 października 2017 roku.

PiS przerażony odszkodowaniami

<https://wyborcza.biz/biznes/7,147880,26916559,pis-przerazony-odszkodowaniami-juz-ponad-20-skarg-na-dezubekizacje.html>

Leszek Kostrzewski, 25 marca 2021

PiS przerażony odszkodowaniami. Już ponad 20 skarg na dezubekizację w Strasburgu

Nawet kilka miliardów złotych może kosztować rząd zakwestionowanie ustawy dezubekizacyjnej. Jest to coraz bardziej prawdopodobne, bo już tysiąc osób wygrało przed polskim sądem, a do gry wkracza właśnie Europejski Trybunał Praw Człowieka w Strasburgu.

Choćbym siedział w lesie, będę walczył

<https://wiadomosci.onet.pl/tylko-w-onecie/ulga-meldunkowa-chocbym-siedzial-w-lesie-bedewalczy/j4bkchk?fbclid=IwAR1dFpallj7d60MytJ3TX3ZpHtok9hRcTTMfYQqD5owc6fiemIOcmQh8cLw>

Janusz Schwertner, 15 kwietnia 2021

Foto: Maciej Krüger / Onet

Pan Bogusław padł ofiarą ulgi meldunkowej

Ustawa dezubekizacyjna - w konsekwencji emerytura tak niska, że ledwo starczało na czynsz. Do tego ta przeklęta „ulga meldunkowa”. Sto tysięcy do zapłaty, bo nie przynieśliśmy głupiego papierka, o którym nikt w Polsce nie słyszał.

Coraz więcej osób odzyskuje swoje emerytury

<https://www.money.pl/emerytury/deubekizacja-trzeszczy-coraz-wiecej-osob-odzyskuje-swoje-emerytury-6620801621666528a.html>

KBB, 22 marca 2021

Sprawy dotyczące przywrócenia emerytur obniżonych ustawą deubekizacyjną są coraz częściej wznawiane. (PAP, PAP, Darek)

Coraz więcej osób odzyskuje swoje emerytury. Z ustawą deubekizacyjną można wygrać i – co za tym – idzie odzyskać emeryturę. Po wyrokach Sądu Najwyższego i NSA jest to łatwiejsze. Sąd musi sprawdzić, czy dana osoba działała na czyjąś szkodę. Jeśli nie – wygra.

Mundurowi do Lewicy: Jeśli poprzecie PiS, nie liczcie na nasze głosy

<https://wyborcza.biz/biznes/7,177151,26976194,mundurowi-do-lewicy-jesli-poprzecie-pis-nie-liczcie-na-nasze.html#S.gospodarka-K.P-B.1-L.1.maly:undefined>

Leszek Kostrzewski, 14 kwietnia 2021

Mundurowi do Lewicy: Jeśli poprzecie PiS, nie liczcie na nasze głosy. Głosy Lewicy mogą zdecydować, czy PiS przepchnie przez Sejm ratyfikację Europejskiego Funduszu Odbudowy oraz "nowy ład". Na kluczenie Lewicy ostro reagują mundurowi. W tle przewija się dezubekizacja.

Były dowódca tajnej komórki śląskiej policji nie powinien podlegać ustawie dezubekizacyjnej. MSWiA nic sobie z tego nie robi

[/https://katowice.wyborcza.pl/katowice/7,35063,26907279,szef-najbardziej-tajnej-policyjnej-komorki-wygral-proces-z-mswia.html?_gl=1*_qudjgw*_ga*MTg1NDk3MzkwNC4xNTkwOTk5Nzcz*_ga_WQB1X4MJHS*MTYxNjYxMTk3Ny41NjEuMS4xNjE2NjEyMTUzLjUy](https://katowice.wyborcza.pl/katowice/7,35063,26907279,szef-najbardziej-tajnej-policyjnej-komorki-wygral-proces-z-mswia.html?_gl=1*_qudjgw*_ga*MTg1NDk3MzkwNC4xNTkwOTk5Nzcz*_ga_WQB1X4MJHS*MTYxNjYxMTk3Ny41NjEuMS4xNjE2NjEyMTUzLjUy)

Marcin Pietraszewski, 23 marca 2021

Były dowódca tajnej komórki śląskiej policji nie powinien podlegać ustawie dezubekizacyjnej. MSWiA nic sobie z tego nie robi. Były dowódca tajnej komórki śląskiej policji wykazał przed sądem, że nie powinien podlegać ustawie dezubekizacyjnej. Mimo że wyrok jest prawomocny, MSWiA nadal nie wypłaca oficerowi emerytury. Podinspektor Radosław Majewski (imię i nazwisko zmienione - przyp. red.) dowodził sekcją obserwacji w wydziale techniki operacyjnej Komendy Wojewódzkiej Policji w Katowicach. To była najbardziej tajna komórka śląskiej policji. Trzydziestu funkcjonariuszy zajmuje się bezpośrednim rozpracowywaniem działających w regionie grup przestępczych. Nie noszą mundurów, jeżdżą luksusowymi samochodami i jako nieliczni mają dostęp do policyjnych materiałów opatrzonych klauzulą "ściśle tajne".

Nie było GPS-ów, za gangsterami trzeba było chodzić. Majewski i jego ludzie przez 21 lat robili zdjęcia członkom działających w regionie gangów, ustalali ich kryjówki, mieszkania, miejsca przechowywania broni i narkotyków. Badali też powiązania z konkurencyjnymi grupami przestępczymi.

To były czasy, kiedy nie korzystało się z nadajników GPS. Cały czas musieliśmy widzieć „figurantów”, co niosło za sobą duże ryzyko dekonspiracji. Pół biedy, gdyby zorientowali się, że jesteśmy policjantami. Gorzej, gdyby pomyśleli, że jesteśmy z konkurencji, to stanowiłoby dla nas śmiertelne zagrożenie - podkreśla Majewski. To on i jego ludzie rozpracowywali Zbigniewa Sz. ps. Simon, zastrzelonego w 1999 r. szefa śląskiej mafii, czy też gang Janusza T. ps. Krakowiak, który kontrolował grupy przestępcze w województwie śląskim. Majewski rozpracowywał też handlarzy narkotyków i broni, sutenerów czy porywaczy.

Ustawa dezubekizacyjna. PiS odebrało oficerowi policyjną emeryturę. W ciągu 21 lat służby Majewski otrzymał wiele wyróżnień i odznaczeń za zwalczanie przestępczości kryminalnej, a także prezydencki Srebrny Krzyż Zasługi. Na emeryturę odszedł w 2011r. W 2017 r. podinspektor Majewski został objęty wprowadzoną przez rząd PiS ustawą dezubekizacyjną. Z dnia na dzień pozbawiono go mundurowej emerytury. Powód? W maju 1987 r. wstąpił do Służby Bezpieczeństwa, po czym po roku pracy jako wywiadowca poszedł do szkoły chorążych. Ukończył ją już po wygranych przez opozycję wyborach w 1989 r. Przeszedł weryfikacje i wstąpił do policji. Podinspektor Majewski zwrócił się do szefa MSWiA o wyłączenie go ze stosowania ustawy dezubekizacyjnej. Powołał się na artykuł 8a, który mówi, że można to zrobić w stosunku do osób, których służba na rzecz totalitarnego państwa była krótkotrwała, a ich późniejsze wykonywanie obowiązków było rzetelne i wiązało się z narażaniem życia. MSWiA uznało, że w przypadku Majewskiego takie przesłanki jednak nie zachodzą.

NSA: Nie ma zasady odpowiedzialności zbiorowej. Oficer złożył skargę na decyzję resortu. I Naczelny Sąd Administracyjny uchylił wydaną wobec niego decyzję o odmowie zastosowania artykułu 8a. Sąd w uzasadnieniu wyroku wskazał, że ustawa dezubekizacyjna nie definiuje terminu „krótkotrwała służba”, a decyzje wydawane na podstawie artykułu 8a mają

charakter fakultatywny i uznaniowy. Sąd podkreślił, że zasada sprawiedliwości społecznej jest „wyznacznikiem zmierzającym do tego, aby państwo podejmowało wobec swoich obywateli działania, które nie będą miały cech dowolności”.

Sędzia Przemysław Szustakiewicz przypomniał w uzasadnieniu wyroku, że ustawę dezubekizacyjną w dużej części zastosowano wobec funkcjonariuszy, którzy przeszli weryfikację. „Rzeczpospolita Polska uznała, że ich dotychczasowa służba nie nosi znamion wskazujących na popełnienie w okresie Polski Ludowej czynów niegodnych. Podkreślić nadto należy, że w tradycji polskiej istnieje poszanowanie dla munduru noszonego także przez przeciwnika. Nie ma w polskiej tradycji zasad stosowania wobec przeciwników odpowiedzialności zbiorowej charakterystycznej dla reżimów i poglądów ideologicznych wzorujących się na wschodnich despotach” - czytamy w uzasadnieniu wyroku.

NSA stwierdził, że Majewski spełnia wszystkie przesłanki do zastosowania wobec niego artykułu. Czas jego służby w SB był bowiem krótkotrwały (z czego większość spędził w szkole), a w policji rzetelnie i z narażeniem życia wypełniał swoje obowiązki. Sąd nakazał więc MSWiA ponowne dokonanie oceny działalności szefa sekcji obserwacji śląskiej policji z uwzględnieniem uwag poczynionych w uzasadnieniu wyroku.

MSWiA zdania nie zmieniło. Oficer ciągle nie dostaje emerytury. Co na to MSWiA? Resort ponownie odmówił zastosowania wobec Majewskiego artykułu 8a i w dalszym ciągu nie wypłaca mu mundurowej emerytury. Co prawda MSWiA zgodziło się z argumentami NSA, że oficer rzetelnie wykonywał swoje obowiązki w policji, a jego służba w SB była krótkotrwała. Dla urzędników resortu niedopuszczalne było jednak to, że Majewski świadomie wstąpił do SB i nie robił nic, aby się przenieść.

- Żyjemy w państwie, gdzie władza żyje według zasady: sąd sądem, ale sprawiedliwość musi być po naszej stronie - powiedział nam rozgoryczony Majewski. Po raz kolejny zaskarżył decyzję MSWiA do sądu administracyjnego. - Trochę to bez sensu, bo ta władza nie respektuje prawomocnych wyroków. Nie mam jednak zamiaru się poddawać - podkreśla emerytowany oficer policji.

Barbarzyńska ustawa skrzywdziła ludzi

<https://bielskobiała.wyborcza.pl/bielskobiała/7,88025,26994980,panie-ministrze-jest-kilka-waznych-spraw-o-ktorych-chcialbym.html>

Marcin Janik, 19 kwietnia 2021

Ustroń. Panie ministrze, jest kilka ważnych spraw, o których chciałbym panu opowiedzieć [list]

/.../ Jego również okradliście ze świadczeń. Niestety nie doczekał sprawiedliwości, a jego los podzieliło już tysiące innych mundurowych emerytów. Proszę, pana ministra, o dialog i rozmowę, aby emeryci mundurowi, także moje koleżanki i koledzy, prawdziwi patrioci, nie musieli przed sądem udawadniać swojej miłości do Ojczyzny!

W 2017 roku dokonano w Polsce nieprawdopodobnego barbarzyństwa - na skutek tak zwanej ustawy dezubekizacyjnej obniżono dziesiątkom tysięcy osób emerytury i renty mundurowe - policyjne, policyjne renty inwalidzkie, renty rodzinne.

W Ustroniu, podobnie jak w wielu gminach, tworzone są zespoły szkolno-przedszkolne, ale żadna placówka oświatowa nie jest likwidowana. Nie obyło się bez sprzeciwu i protestów rodziców, nauczycieli, części

mieszkańców. Prawdopodobnie wprowadzony w błąd o rzekomej likwidacji jednego z przedszkoli w sprawie interweniował nawet sekretarz stanu Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej Stanisław Szwed. Napisał pismo do burmistrza Ustronia Przemysława Korcza, by ten wycofał się z pomysłu i namawiał do dialogu i rozmowy. Pismo otrzymał, do wiadomości, przewodniczący ustronńskiej rady Marcin Janik. Zdecydował się odpowiedzieć politykowi PiS.

Rozmawiać trzeba ze wszystkimi

Szanowny Panie Ministrze,

Pragnę na wstępie bardzo serdecznie podziękować za przesłanie do wiadomości pisma z dnia 23 marca 2021 w sprawie rzekomej likwidacji przedszkola w ustronńskiej dzielnicy Lipowiec. Jak zapewne już pan minister wie informacja była nieprawdziwa i prawdopodobnie został pan poddany próbie manipulacji.

Z wielką radością natomiast odczytałem końcowy fragment pańskiego pisma, w którym pisze pan bardzo ważne i niezwykle istotne słowa: „Najlepszym rozwiązaniem, do którego namawiam, jest dialog i rozmowa z zainteresowanymi i wypracowanie najlepszego rozwiązania, które pozwoli uzgodnić wspólne stanowisko”. Przyjąłem te słowa z poruszeniem i nadzieją na lepsze jutro. Przypomnę czym jest dialog według papieża Franciszka: „Zbliżyć się do siebie, wyrażać swoje zdanie, słuchać jeden drugiego, patrzeć na siebie, poznawać się wzajemnie, starać się zrozumieć siebie nawzajem i szukać punktów styczności”.

Dialog i rozmowa, z moich obserwacji, rzadko towarzyszy Rządowi Zjednoczonej Prawicy i Prawa i Sprawiedliwości. Brakowało dialogu przy zmianach w Trybunale Konstytucyjnym i Sądzie Najwyższym, brakuje dialogu z kobietami manifestującymi i proszącymi o gwarancje wolności, z Unią Europejską, z sąsiadami, z organizacjami pozarządowymi, z przedsiębiorcami, z samorządami miast i gmin.

Gdyby pan minister Macierewicz prowadził dialog z Rosją, pewnie wrak Tupolewa byłby już w Polsce i poznalibyśmy potwierdzenie przyczyn tragedii. Gdyby w Parlamencie prowadzono dialog z opozycją – jak w

każdym demokratycznym państwie – nie słyszelibyśmy krzyków premier rządu „im to się po prostu należało!!!”

Mam wielką nadzieję, że pańskie stanowisko w sprawie dialogu i rozmowy będzie stanowiskiem całego rządu i większości parlamentarnej i stanie się swoistym nowym otwarciem, co przyniesie falę pozytywnych zmian społeczno-politycznych w Polsce.

Barbarzyńska ustawa skrzywdziła ludzi

Dziś, panie ministrze, proszę o dialog i rozmowę w kilku niezwykle ważnych dla Polaków, mieszkańców Ustronia i dla mnie osobiście sprawach:

[W 2017 roku dokonano w Polsce nieprawdopodobnego barbarzyństwa – na skutek tak zwanej ustawy dezubekizacyjnej obniżono dziesiątkom tysięcy osób emerytury i renty mundurowe - policyjne, policyjne renty inwalidzkie, renty rodzinne.](#) Wystarczyło, że choć ktoś przez chwilę służył w służbach PRL, a został ograbiony przez PiS z praw nabytych i do dziś jest codziennie okradany przez rząd. **Mam kolegę, który jako młody, dwudziestoparoletni chłopak, absolwent Szkoły Chorążych WOP, trafił na kilka miesięcy do Strażnicy WOP na Żywiecczyźnie. Tam patrolował „zieloną” polsko-czechosłowacką granicę.**

Później nastąpiła zmiana ustrojowa. Kontynuował służbę w Straży Granicznej, chroniąc granicy już Rzeczypospolitej Polskiej - łapał przestępców, przemytników ludzi, narkotyków, towarów. Każdego dnia narażał swoje życie i zdrowie, aby pan i ja mogliśmy swobodnie się uczyć, pracować, zakładać rodziny. Po wielu latach służby schorowany i zmęczony ciągłym stresem przeszedł na emeryturę, po kilku latach mu ją znacznie okrojono. **Potrafiliście mu bezczelnie napisać, że służył na rzecz totalitarnego państwa.**

Kilka tygodni temu odszedł na wieczną służbę emerytowany oficer Straży Granicznej z Cieszyna. Poznałem go, kiedy pełnił funkcję Naczelnika Wydziału Kontroli ruchu Granicznego w Beskidzkim Oddziale Straży Granicznej. Człowiek wysokiej kultury osobistej, bardzo kompetentny, znakomity przełożony. Organizował i nadzorował proces kontroli granicznej w trudnych latach dziewięćdziesiątych. Później był

komendantem w Nadwiślańskim, Łużyckim, Sudeckim Oddziale Straży Granicznej -przekazywał swoją wiedzę i doświadczenie tym, którzy wypełniają dziś wasze rozkazy.

Jego również okradliście ze świadczeń. Niestety nie doczekał sprawiedliwości, a jego los podzieliło już tysiące innych mundurowych emerytów. Proszę, pana ministra, o dialog i rozmowę aby emeryci mundurowi, także moje koleżanki i koledzy, prawdziwi patrioci, nie musieli przed sądem udowadniać swojej miłości do Ojczyzny!

Stan drogi utrudnia życie mieszkańcom

Na przełomie lat siedemdziesiątych i osiemdziesiątych Ustroń został połączony z Górnym Śląskiem bardzo nowoczesną, jak na tamte czasy, drogą – obecnie droga wojewódzka DW 941. Mieszkańcy dużych śląskich miast mogli szybko i bezpiecznie dojechać w Beskidy, aby skorzystać z ciszy, pięknych widoków, tradycji Beskidu Śląskiego. Zmiany społeczno-gospodarcze, jakie dokonały się na przestrzeni ostatnich dekad, spowodowały, że droga stała się bardzo niebezpieczna i zatłoczona, a skrzyżowania i przejścia dla pieszych zaczęły zbierać śmiertelne żniwa. Nie inaczej jest w Ustroniu.

Droga wojewódzka dzieli miasto i utrudnia mieszkańcom życie. Obecnie najtrudniejsza sytuacja jest na skrzyżowaniach z ulicami Zabytkową, Dominikańską, Andrzeja Brody i Akacją. Dzięki wieloletnim staraniom m.in. radnego Sejmiku Wojewódzkiego pana Andrzeja Molina oraz wielu protestom, petycjom – w tym wielkiej akcji zainicjowanej przez moją koleżankę radną Dorotę Walker w rejonie skrzyżowań z ul. Andrzeja Brody i ul. Dominikańską wprowadzono prowizoryczne rozwiązania poprawiające bezpieczeństwo.

Czekamy na obiecaną przebudowę skrzyżowania DW 941 z ulicą Dominikańską i na podjęcie starań o kompleksowe rozwiązania dotyczące innych miejsc. Proszę pana ministra o dialog i rozmowę, aby mieszkańcy mogli swobodnie i bezpiecznie poruszać się pomiędzy częściami naszego miasta, a turyści, wczasowicze, kuracjusze nie musieli stać godzinami w korkach, aby odpocząć w naszych, pięknych górach.

Problem z podrzucenymi odpadami

Na początku ubiegłego roku w Ustroniu i w wielu innych gminach województwa śląskiego podrzucano zbiorniki z niebezpiecznymi materiałami, z odpadami stanowiącymi zagrożenie dla życia i zdrowia. W roku 2019 dokonano zmiany ustawy o odpadach poprzez m.in. dołożenie artykułu 26 a, zgodnie z którym, odpady podruczone na terenie gminy musi usunąć wójt/burmistrz/prezydent. W Ustroniu zutilizowano odpady podruczone w dzielnicy Jaszowiec, a koszt tej operacji wyniósł ponad 200 tys. złotych, pieniądze wydano z miejskiej kasy, do zutilizowania są jeszcze odpady pozostawione w innym miejscu i w większej ilości.

Skąd miasto takie jak Ustroń ma mieć środki na ten cel? Czy dokonane zmiany w przepisach były konsultowane z samorządami? Proszę pana ministra o dialog i rozmowę również w tej sprawie.

[Pandemia bardzo negatywnie wpłynęła na stan finansów i kondycję samorządów, głównie w takich miejscowościach jak Ustroń – turystycznych i uzdrowiskowych.](#) Jako gmina górską otrzymaliśmy wsparcie wspólnie z innymi gminami, za co oczywiście jesteśmy wdzięczni i będziemy mogli rozpocząć ważną dla miasta inwestycję. Konieczna jest jeszcze pomoc skierowana typowo do uzdrowisk. Uzdrowiska mają możliwość uzyskiwania dodatkowych dochodów z tytułu opłaty uzdrowiskowej i dotacji uzdrowiskowej. Środki pozyskane w ten sposób są wydawane na zadania związane z zachowaniem funkcji leczniczych uzdrowisk.

Dotacja uzdrowiskowa z budżetu państwa jest zależna od zebranej w gminie uzdrowiskowej opłaty. W roku 2022 gminy powinny otrzymać środki w wysokości pobranej opłaty w 2020 roku, czyli w roku pandemii i kryzysie w turystyce, hotelarstwie, lecznictwie uzdrowiskowym. Proszę pana ministra o dialog i rozmowę z władzami gmin uzdrowiskowych, aby dotacja uzdrowiskowa w roku 2022 mogła być naliczona alternatywnie na podstawie danych z roku 2019. To bardzo proste i niekosztowne dla budżetu rozwiązanie, a będzie dla nas sporym wsparciem.

Potrzeba sprawiedliwości

Z analizy profesorów Pawła Swianiewicza i Jarosława Flisa wynika, że ponad dziesięciokrotnie więcej na głowę mieszkańca otrzymały z Rządowego Funduszu Inwestycji Lokalnych (RFIL) gminy, które są rządzone przez władarzy związanych ze Zjednoczoną Prawicą w porównaniu do tych, w których rządzi opozycja. Proszę pana ministra o dialog i rozmowę na temat zasad rozdziału środków publicznych z Funduszu.

Proszę pana ministra o dialog i rozmowę, z przedsiębiorcami, lekarzami, personelem medycznym, nauczycielami, psychologami jak walczyć skutecznie z pandemią i jej skutkami.

Proszę pana ministra o dialog i rozmowę w kwestii oświaty i problemów z jakimi borykają się samorządy w tym zakresie, o konieczności zmian legislacyjnych, aby usprawnić i poprawić funkcjonowanie procesu dydaktyczno-wychowawczego.

To tylko kilka przykładowych, niezwykle ważnych tematów. Codziennych trosk w samorządach jest mnóstwo, więc dialog i rozmowa z rządem powinna być zjawiskiem powszednim, do czego, idąc za pańską radą, serdecznie namawiam. Proszę o wsłuchiwanie się samorządowy głos.

Człowiek nie może odpowiadać za czyny i zbrodnie innych ludzi

<https://wroclaw.wyborcza.pl/wroclaw/7,35771,26912998,w-1989-r-parzyl-kawe-w-milicji-i-studiowal-przez-ustawe-dezubekizacyjna.html>

Karolina Kijek, 24 marca 2021

Jako policjant łapał morderców i dostawał medale, ale w milicji parzył kawę, więc PiS obniżyło mu emeryturę. Jest wyrok sądu. Wyróżnianemu za swoją pracę funkcjonariuszowi wydziału zabójstw na skutek wprowadzonej przez Prawo i Sprawiedliwość tzw. ustawy dezubekizacyjnej obniżono emeryturę, bo zaczął pełnić służbę w 1989 r. - Takich niesprawiedliwych historii jest więcej. Reprezentuję też pana, który był trenerem boksu - mówi Bartłomiej Ciążyński, prawnik. /.../ W ustnych motywach sąd mówił o rzeczy oczywistej: nie można stosować odpowiedzialności zbiorowej. Człowiek nie może odpowiadać za czyny i zbrodnie innych ludzi – dodaje prawnik.

Krzywonos o policji

<https://polityczek.pl/uncategorised/14990-krzywonos-krytykuje-policje-tragiczne-jak-mozna-sie-sprzedac>

10 kwietnia 2021

Krzywonos krytykuje policję: tragiczne jak można się sprzedać! Henryka Krzywonos umieściła w sieci nagranie z sobotnich obchodów 11. rocznicy katastrofy smoleńskiej. Posłanka Koalicji Obywatelskiej pojawiła się na pl. Piłsudskiego w Warszawie. Setki policjantów zjechało do Warszawy przed obchodami przypominającymi o katastrofie prezydenckiego Tupolewa. Prominentni politycy Prawa i Sprawiedliwości zjawili się na pl. Piłsudskiego, by złożyć wieńce przed pomnikiem Lecha Kaczyńskiego i Pomnikiem Ofiar Tragedii Smoleńskiej.

- Ogromne siły policji na pl. Piłsudskiego szczelnie odgradzają nielicznych protestujących od Jarosława Kaczyńskiego, składającego wieńce - relacjonował dziennikarz Wojciech Karpieszuk z "Gazety Wyborczej".

Krzywonos o policji. Henryka Krzywonosi pojawiła się w sobotę na pl. Piłsudskiego w stolicy. Na nagraniu udostępnionym w sieci przez posłankę widzimy tłum policjantów. - Ludzi jest niewiele, natomiast policji jest tak wiele, że to się w głowie nie mieści. W 80. latach nie było ich tylu na ulicach a później w stanie wojennym również. Cała policja chyba myślę z całej Polski została zebrana - mówi polityczka KO. - Jest to tragiczny obrazek dla nas wszystkich jak można się sprzedać - krytykuje Krzywonos policjantów.

Funkcjonariusze wydziałów prewencji buntują się przeciwko ściąganiu ich do Warszawy do zabezpieczania demonstracji

https://www.rp.pl/Sluzby-mundurowe/303249917-Policjanci-buntuja-sie-przeciwko-sciaganiu-ich-do-Warszawy-do-zabezpieczania-demonstracji.html?fbclid=IwAR2atpgCqJeRMGK_vWzceldWfKPep3pndG5xCypBlvyfMBgfSF6lz6e8CTY

25 marca 2021

Fotorzepa/ Jerzy Dudek

Policjanci buntują się przeciwko ściąganiu ich do Warszawy do zabezpieczania demonstracji. Grażyna Zawadka, Izabela Kacprzak. Pod pretekstem szkoleń prewencję ściąga się do komend, by skompletować oddziały do pilnowania protestów w stolicy.

Funkcjonariusze wydziałów prewencji buntują się przeciwko ściąganiu ich do Warszawy do zabezpieczania demonstracji. Czara goryczy przelewała się po tzw. Marszu o Wolność w ubiegłym tygodniu. Był to protest przeciwników obostrzeń, uczestniczyło w nim kilkaset osób. Kiedy policjanci zażądali rozejścia się, rzucano w nich petardy oraz kamienie – w efekcie doszło do szarpaniny z funkcjonariuszami, którzy użyli pałek i gazu. Dwóch poszkodowanych funkcjonariuszy trafiło do szpitala.

Po powrocie policjanci z prewencji jednego z największych garnizonów zastrzegli przełożonemu, że już więcej do stolicy na tłumienie protestów nie pojedą. A jeśli ich wyznaczy, masowo pójdą na L4.

Minister jest dumny

<https://magazyn.wp.pl/informacje/artykul/psy-4-jak-sie-lamie-kregoslupy>

Łukasz Maziewski, 16 kwietnia 2021

Psy 4. Jak się łamie kręgosłupy. Policyjna pałka ma około 60 centymetrów. Służy do bicia, pchnięć, duszenia i bloków. Uderzając z odpowiednią siłą można nią złamać rękę. Albo nogę. Pałki idą w ruch coraz częściej. Każde uderzenie rozbija wizerunek służby, która ma strzec obywateli. /.../ Z rozmów z funkcjonariuszami – obecnymi i tymi, którzy ze służby już odeszli – wyłania się niepokojący obraz: polskim policjantom "przetrącono" kręgosłup. Nie stało się to miesiąc, rok ani nawet sześć lat temu. To długi proces niszczenia wizerunku i morale, ale także skracania szkoleń czy obniżania do absurdu kryteriów przyjęć.

/.../ Minister jest dumny

Jarosław Zieliński, wskazywany kilkakrotnie jako ten, który zapoczątkował psucie policji, nie ma sobie nic do zarzucenia. W rozmowie z Wirtualną Polską twierdzi, że "przywrócił policję społeczeństwu", rozwijając sieć posterunków, dokonując głębokiej dekomunizacji i zwiększając budżet na modernizację służb mundurowych czy stworzenie Biura Nadzoru Wewnętrznego.

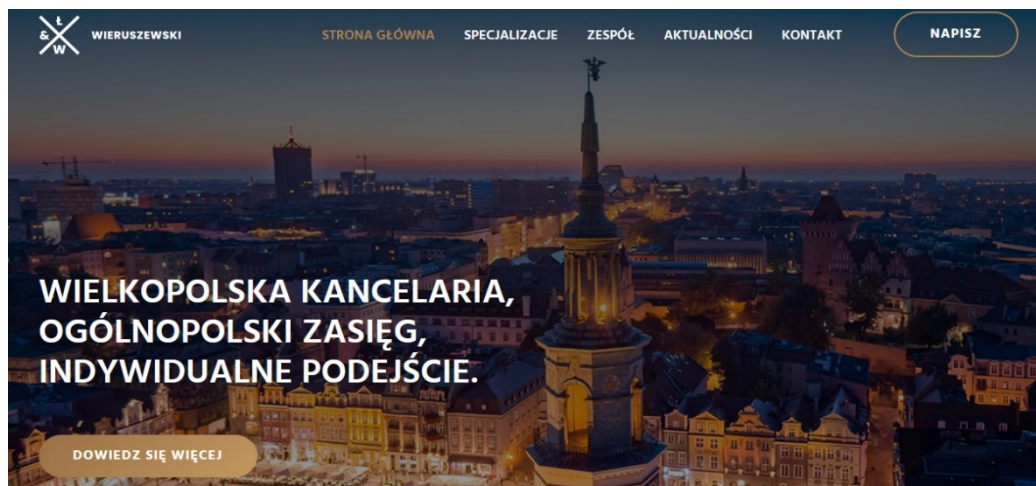

Tyle że stworzenie Biura Nadzoru daje ministrowi możliwość ręcznego sterowania losami funkcjonariuszy. Tylko co ma to wspólnego z bezpieczeństwem obywateli?

Wojewódzkie Sądy Administracyjne uchylają decyzje organów Policji

<https://kancelaria-lw.com/index.php/2021/04/09/wojewodzkie-sady-administracyjne-uchylaja-decyzje-organow-policji/>

09 kwietnia 2021

Wojewódzkie Sądy Administracyjne uchylają decyzje organów Policji. /.../ W konsekwencji wszyscy funkcjonariusze Policji, którzy odeszli ze służby po 19 października 2001 roku, a którym został wypłacony ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypoczynkowy i dodatkowy według przelicznika 1/30 mogą złożyć wniosek o ponowne przeliczenie i wypłatę należnego ekwiwalentu. Wbrew bowiem stanowisku Policji roszczenie się nie przedawniło. Przedawnienie następuje bowiem z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się albo przy zachowaniu należytej staranności mógł się dowiedzieć o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia.

W tym miejscu wskazuję, iż nasza Kancelaria pomaga **Pro bono** zwolnionym funkcjonariuszom Policji w kompleksowym dochodzeniu należnego im ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy i dodatkowy, dlatego zapraszamy wszystkich pokrzywdzonych funkcjonariuszy Policji do kontaktu. /.../

Jak pani Kasia wynosiła miliony z CBA

<https://wiadomosci.onet.pl/warszawa/jak-kasjerka-wynosila-miliony-z-cba-rzucala-we-mnie-pieniedzmi/eqnnwwf?fbclid=IwAR3jpf9McHgMEPGGYcDZIApNzT3DF2DFtxv6ISstq3WfDmb28cPFMIC9Ogc>

Mateusz Baczyński, Piotr Halicki, 31 marca 2021

Przez dwa lata Katarzyna G., kasjerka CBA, wyniosła z tej instytucji ponad dziewięć mln zł

"Rzuciła we mnie pieniędzmi, a ja zbierałem je z ziemi". Jak pani Kasia wynosiła miliony z CBA.

Przez dwa lata Katarzyna G., kasjerka CBA, wyniosła z tej instytucji ponad dziewięć mln zł. Wszystko przekazywała mężowi uzależnionemu od hazardu, który u bukmachera przegrał ponad 30 mln zł. Kasjerka twierdzi, że mogła kraść dalej, bo nikt jej nie kontrolował. Marian Banaś, prezes NIK, zdradził dziś na łamach Business Insidera, że sprawę wyjaśniają pracownicy tej instytucji. W związku z tym przypominamy tekst Onetu, w którym ujawniliśmy fragmenty zeznań bohaterów jednej z największych afer w spec służbach ostatnich lat.

Uczestnikom Strajku Kobiet grozi więzienie

https://www.tygodnikprzeglad.pl/uczestnikom-strajku-kobiet-grozi-wiezienie/?fbclid=IwAR1Cr2DX1DBYwYOUFykZdIO8IYCqf9kash2FzEmQ_voHYpQZpNWX2BfaOtY

Paula Leśniewska, 17 kwiecień 2021

W całym kraju toczą się procesy o udział w Strajkach Kobiet. Policja nie szczędzi nikogo, nawet dzieci i emerytów. Oskarża o przeklinanie w miejscu publicznym, obrazę uczuć religijnych, wieszanie plakatów i organizowanie spacerów. Wygląda na to, że na polskich ulicach nie ma już miejsca na sprzeciw wobec polityki rządu.

Klasyczny hochsztapler

<https://www.tygodnikprzeгляд.pl/smolenski-hochsztapler/>

Robert Walenciak, 06 kwiecień 2021

Jak długo będzie trwało panoszenie się oszusta?

W 11. rocznicę katastrofy w Smoleńsku będzie jak zawsze. Kaczyński będzie pokazywał, jak cierpi. A Macierewicz zapowie publikację raportu, który „pokaże prawdę”. Albo pokaże byle co i będzie wołał – klasyczny hochsztapler! – że pokazuje wszystko. Odegrane zostanie stare przedstawienie. Tylko publiczności będzie mniej.

Smoleńskie trumny dały Kaczyńskiemu władzę. Najpierw nad polską prawicą – bo był tym bratem bliźniakiem, który przeżywa największe cierpienie, więc choćby z tego powodu należy mu się pierwszeństwo. Obok niego wyrósł Antoni Macierewicz – ten, który miał dotrzeć do „prawdy”.

Kampania Andrzeja Dudy, NCBiR i miliony złotych

https://www.rp.pl/Wybory-prezydenckie-2020/210419544-Kampania-Andrzeja-Dudy-NCBiR-i-miliony-zlotych.html?fbclid=IwAR11rKyKmhjn2YxoT20_X_PCa1ApJTrMyj4Wvsf6oFn7YnYSjwXLwQdvnVY

Izabela Kacprzak, 16 kwietnia 2021

Firma, która prowadziła internetową kampanię wyborczą Andrzejowi Dudzie w tym samym czasie dostała milion złotych od spółki, która za państwowe środki z Narodowego Centrum Badań i Rozwoju miała inwestować w start-upy.

Za sukcesem wyborczym prezydenta Andrzeja Dudy, który pokonał Rafała Trzaskowskiego różnicą 422 385 głosów stoi nie tylko jego sztab wyborczy i mobilizacja elektoratu. Także nieznaną szerzej w świecie polityki spółka z Nowego Sącza - HyperCrew.

Apel biskupa do mundurowych: Szczepmy się, wskazania papieża Franciszka są jasne

<https://wiadomosci.dziennik.pl/wydarzenia/artykuly/8143962,szczepienia-jozef-guzdek-papiez-franciszek-sluzby-mundurowe.html>

16 kwietnia 2021

Biskup Józef Guzek / Agencja Gazeta / Fot. Dawid Zuchowicz / Agencja Gazeta

Apel biskupa do mundurowych: Szczepmy się, wskazania papieża Franciszka są jasne

Szczepmy się - zaapelował biskup połowy Wojska Polskiego Józef Guzek do żołnierzy i funkcjonariuszy służb mundurowych. Zaznaczył, że na wojnie z koronawirusem należy zaufać służbie zdrowia, sprawdzonym procedurom medycznym i jasnym wskazaniom papieża Franciszka. /.../

PROGRAM UBEZPIECZENIA „SEIRP 2019”

PZU W Razie Wypadku

DOKUMENT ZAWIERAJĄCY INFORMACJE O PRODUKCIE UBEZPIECZENIOWYM
I OGÓLNE WARUNKI GRUPOWEGO UBEZPIECZENIA

Tekst posiada certyfikat

p. **prosta polisyzacja**
STANDARD UNIWERSYTETU WROCŁAWSKIEGO

Program „SEiRP 2019”

Ubezpieczenie grupowe dla Członków Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych

W celu przystąpienia do ubezpieczenia trzeba być członkiem Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych i dopełnić niezbędnych formalności w terminie do 25 dnia miesiąca poprzedzającego rozpoczęcie ochrony ubezpieczeniowej.

Przykładowo, aby przystąpić do ubezpieczenia od 1 października 2020 r. formalności należy dopełnić w nieprzekraczalnym terminie do dnia 25 września 2020 r.

W celu przystąpienia do ubezpieczenia należy:

1. Czytelnie wypełnić i podpisać deklarację przystąpienia.
2. Opłacić składkę na nowy numer rachunku bankowego, odpowiedni do wybranego zakresu /.../
3. Składkę należy opłacić najpóźniej do dnia 25 dnia miesiąca poprzedzającego rozpoczęcie ochrony ubezpieczeniowej (jest to składka płacona „z góry” na następny miesiąc).
4. Podpisane i wypełnione deklaracje przystąpienia wraz z kopią legitymacji SEiRP należy odesłać w terminie do 25 dnia miesiąca poprzedzającego rozpoczęcie ochrony ubezpieczeniowej na adres: PZU Życie SA Oddział w Krakowie 31-133 Kraków; ul. Dunajewskiego 3 koniecznie z dopiskiem „p. Monika Tomczyk”

W przypadku dodatkowych pytań prosimy o kontakt z Paniami zajmującymi się obsługą ubezpieczenia:

Katarzyna Kowal: 579 826 755 - codziennie od poniedziałku do piątku w godz. 14.00-20.00; e-mail: seirp2019@outlook.com

Starszy Menadżer ds. Sprzedaży Korporacyjnej, Monika Tomczyk: 662 167 334 - codziennie od poniedziałku do piątku w godz. 10.00 – 16.00

Więcej informacji /poniżej/ tutaj:

https://www.seirp.pl/ckfinder_pliki/files/aktualnosci/Jak%20przyst%C4%85pi%C4%87%20do%20ubezpieczenia%20grupowego.pdf

Program "SEiRP 2019"

1. ["SEiRP 2019". Jak przystąpić do ubezpieczenia. Stan na 14.03.2019](#)
2. [Medyczny Ekspert Domowy](#)
3. [Ubezpieczenie Lekowe](#)
4. [Zakres Leków \(plik Excel\)](#)
5. [Baza aptek realizujących ubezpieczenia lekowe \(plik Excel\)](#)

Najważniejsze informacje oraz wzory dokumentów:

1. [Deklaracja przystąpienia do ubezpieczenia, formularz \(pdf\)](#)
2. [Porozumienie PZU-SEiRP, projekt \(word\)](#)
3. [Regulamin członkostwa w klubie KPPwŻ dla SEiRP \(word\)](#)
4. [Upoważnienie \(word\)](#)
5. **Ogólne Warunki Ubezpieczenia** (21 dokumentów (pdf))

Program „SEIRP2019” Ubezpieczenie grupowe dla Członków Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policjnych

W celu przystąpienia do ubezpieczenia należy dopełnić poniższych formalności w terminie do 25 dnia miesiąca poprzedzającego rozpoczęcie ochrony ubezpieczeniowej.

Przykładowo w celu przystąpienia do ubezpieczenia od 1 kwietnia 2019 formalności należy dopełnić w nieprzekraczalnym terminie do dnia 25 marca 2019.

W celu przystąpienia do ubezpieczenia należy:

1. Czytelnie wypełnić i podpisać deklarację przystąpienia.

WYPEŁNIANIE DEKLARACJI – w prawym górnym rogu, obok logo PZU należy wpisać Zarząd Wojewódzki/Okręgowy SEIRP do którego Państwo należyście

PUNKT I – należy wpisać swoje dane osobowe wraz z numerem telefonu oraz adresem e-mail.

PUNKT II – pierwszy prostokąt, składka łączna za ubezpieczenie P Plus, PZU w Razie Wypadku i Lekowe – wpisując Państwo składkę dotyczącą wybranego wariantu ubezpieczenia

PUNKT III i IV – nie wypełniamy

PUNKT V – należy wpisać osobę uposażoną (uprawnioną do odbioru świadczenia z tytułu śmierci ubezpieczonego)

PUNKT VI – należy zaznaczyć x w oświadczeniach 9-15 na które wyrażacie Państwo zgodę, następnie datę bieżącą i **PODPIS OSOBY PRZYSTĘPUJĄCEJ DO UBEZPIECZENIA**

PUNKT VII – tylko na deklaracji członka rodziny; ten punkt wypełnia i podpisuje główny ubezpieczony na deklaracji członka rodziny

2. Opłacić składkę na nowy numer rachunku bankowego, odpowiedni do wybranego zakresu:

Numer rachunku bankowego wariant I 68 1600 1462 1022 7302 4000 0004 składka 79,33 zł tytuł wpłaty Polisa 713948549

Numer rachunku bankowego wariant II 41 1600 1462 1022 7302 4000 0005, składka 95,33 zł tytuł wpłaty Polisa 713948552

Numer rachunku bankowego wariant III 14 1600 1462 1022 7302 4000 0006, składka 103,33zł tytuł wpłaty Polisa 713948565

Numer rachunku bankowego wariant IV 84 1600 1462 1022 7302 4000 0007, składka 63,88 zł tytuł wpłaty Polisa 713948578

Odbiorcą, właścicielem rachunku bankowego jest Zarząd Główny SEIRP, Warszawa ul. Domaniewska 36/38

3. Składkę należy opłacić najpóźniej do dnia 25 dnia miesiąca poprzedzającego rozpoczęcie ochrony ubezpieczeniowej (jest to składka płacona „z góry” na następny miesiąc).

4. Podpisane i wypełnione deklaracje przystąpienia wraz z kopią legitymacji SEIRP należy odesłać w terminie do 25 dnia miesiąca poprzedzającego rozpoczęcie ochrony ubezpieczeniowej na adres:

**PZU Życie SA Oddział w Krakowie
31-133 Kraków; ul. Dunajewskiego 3
koniecznie z dopiskiem „p. Monika Tomczyk”**

W przypadku dodatkowych pytań prosimy o kontakt:

Obsługa ubezpieczenia, Katarzyna Kowal: 579 826 755; e-mail: seirp2019@outlook.com

Starszy Menadżer ds. Sprzedaży Korporacyjnej, Tomczyk Monika: 662 167 334

Niniejsza propozycja nie stanowi oferty w rozumieniu przepisów kodeksu cywilnego i może zawierać uogólnienia. Szczegółowe zasady warunków ubezpieczenia, w szczególności dotyczące definicji zdarzeń objętych ochroną, zakresu odpowiedzialności, wypłaty świadczeń określają ogólne warunki ubezpieczenia. Obowiązujące w umowie ubezpieczenia ogólne warunki ubezpieczenia: PTGP34, NWGP30, SMGP30, ZRGP30, ZDGP30, UDG30, ODGP30, TUG30, PKGP50, PKGP50, WKGP32, ZZGP32, ZMGP31, TZGP32, CCGP33, MCGP32, LSGP32, LPGP31, LCGP32, OPGP32, KZGP32, ZDGP40, ULGP40, ZUGP32, PWGP32, dostępne są na stronie www.pzu.pl oraz na każde Państwa życzenie drogą e-mail lub pocztą tradycyjną oraz na stronie internetowej ZG SEIRP.

ZAKRES UBEZPIECZENIA* *Kwota świadczenia jest skumulowaną wysokością świadczeń wynikających z OWU wypłaconą w przypadku zajścia danego zdarzenia	WARIANT I dla głównego ubezpieczonego Polisa 713948549	WARIANT II dla głównego ubezpieczonego Polisa 713948552	WARIANT III dla głównego ubezpieczonego Polisa 713948565	WARIANT IV dla współuczestników i pozostałych osób Polisa 713948578
śmierć w wyniku wypadku komunikacyjnego w pracy z udziałem samochodu ciężarowego w porze nocnej	296 100,00	320 100,00	332 100,00	270 100,00
śmierć w wyniku wypadku komunikacyjnego w pracy w porze nocnej	246 100,00	270 100,00	282 100,00	220 100,00
śmierć w wyniku wypadku komunikacyjnego w pracy z udziałem samochodu ciężarowego	246 100,00	270 100,00	282 100,00	220 100,00
śmierć w wyniku wypadku komunikacyjnego z udziałem samochodu ciężarowego w porze nocnej	246 100,00	270 100,00	282 100,00	220 100,00
śmierć w wyniku wypadku komunikacyjnego w porze nocnej	196 100,00	220 100,00	232 100,00	170 100,00
śmierć w wyniku wypadku komunikacyjnego w pracy	196 100,00	220 100,00	232 100,00	170 100,00
śmierć w wyniku wypadku komunikacyjnego z udziałem samochodu ciężarowego	148 100,00	160 100,00	166 100,00	135 100,00
śmierć w wyniku wypadku komunikacyjnego	146 100,00	170 100,00	182 100,00	120 100,00
śmierć w wyniku pożaru albo zatrucia tlenkiem węgla	98 100,00	110 100,00	116 100,00	85 100,00
śmierć w wyniku utonięcia	98 100,00	110 100,00	116 100,00	85 100,00
śmierć w wyniku wybuchu gazu	98 100,00	110 100,00	116 100,00	85 100,00
śmierć w wyniku porażenia prądem albo uderzenia pioruna	98 100,00	110 100,00	116 100,00	85 100,00
śmierć w wyniku uprawiania sportu	98 100,00	110 100,00	116 100,00	85 100,00
śmierć w wyniku uprawiania niebezpiecznego sportu	148 100,00	160 100,00	166 100,00	135 100,00
śmierć w wyniku uprawiania sportu na kółkach	148 100,00	160 100,00	166 100,00	135 100,00
śmierć w wyniku uprawiania narciarstwa albo snowboardingu	198 100,00	210 100,00	216 100,00	185 100,00
śmierć w wyniku nieszczęśliwego wypadku	48 100,00	60 100,00	66 100,00	35 100,00
śmierć w wyniku zawału serca lub krwotoku śródmózgowego	48 100,00	60 100,00	66 100,00	15 100,00
śmierć naturalna	24 100,00	30 100,00	33 100,00	15 100,00
Świadczenie dla dziecka do 25 r.ż. – osierocenie	3 200,00	4 000,00	4 400,00	2 500,00
śmierć małżonka spowodowana wypadkiem komunikacyjnym	70 000,00	75 000,00	77 500,00	63 000,00
śmierć małżonka spowodowana nieszczęśliwym wypadkiem	20 000,00	25 000,00	27 500,00	13 000,00
śmierć małżonka naturalna	8 000,00	10 000,00	11 000,00	6 500,00
śmierć dziecka do 25 r.ż.	2 400,00	3 000,00	3 300,00	2 000,00
śmierć rodziców	1 600,00	2 000,00	2 200,00	1 200,00
śmierć rodziców małżonka	1 600,00	2 000,00	2 200,00	1 200,00
urodzenie dziecka	800	1 000,00	1 100,00	600
urodzenie martwego dziecka	1 600,00	2 000,00	2 200,00	1 200,00
trwały uszczerbek na zdrowiu spowodowany nieszczęśliwym wypadkiem – 100%	32 000,00	40 000,00	44 000,00	24 000,00
trwały uszczerbek na zdrowiu spowodowany nieszczęśliwym wypadkiem – 1%	320	400	440	240
trwały uszczerbek na zdrowiu spowodowany zawałem serca lub krwotokiem śródmózgowym – 100%	32 000,00	40 000,00	44 000,00	-
trwały uszczerbek na zdrowiu spowodowany zawałem serca lub krwotokiem śródmózgowym – 1%	320	400	440	-
wystąpienie ciężkiej choroby ubezpieczonego zakres rozszerzony	4 000,00	5 000,00	5 500,00	3 300,00
wystąpienie ciężkiej choroby małżonka ubezpieczonego zakres podstawowy	2 000,00	2 500,00	3 000,00	2 000,00
operacja chirurgiczna				
- I klasa	4 000,00	4 000,00	4 000,00	4 000,00
- II klasa	2 000,00	2 000,00	2 000,00	2 000,00
- III klasa	1 200,00	1 200,00	1 200,00	1 200,00
- IV klasa	400,00	400,00	400,00	400,00
- V klasa	200,00	200,00	200,00	200,00
leczenie szpitalne - minimum 4-dniowy pobyt w szpitalu, świadczenie za 1 dzień pobytu w szpitalu spowodowanego:				
wypadkiem komunikacyjnym od 1 do 14 dnia/powyżej 14 dnia	180,00/40	225/50	247,5/55	90/30
wypadkiem przy pracy od 1 do 14 dnia/powyżej 14 dnia	120,00/40	150/50	165/55	60/30
zawałem serca lub krwotokiem śródmózgowym od 1 do 14 dnia/pow.14 dnia	120,00/40	150/50	165/55	120/30
nieszczęśliwym wypadkiem od 1 do 14 dnia/powyżej 14 dnia	100,00/40	125/50	137,5/55	60/30
choroba	40	50	55	30
jednorazowe świadczenie z tytułu min 48 godzinowego pobytu na OIT	400	500	550	300
rekonwalescencja – za każdy dzień rekonwalescencji maksymalnie za 30 dni zwolnienia lekarskiego po minimum 14 dniowym pobycie w szpitalu	20	25	27,5	15
leczenie specjalistyczne (chemioterapia lub radioterapia, terapia Interferonem, wszczepienie kardiowertera/defibrylatora, wszczepienie rozrusznika serca, abłacja)	6 000,00	6 000,00	6 000,00	4 000,00
uszkodzenie ciała ubezpieczonego:				
ciężkie oparzenie	10 000,00	10 000,00	10 000,00	10 000,00
trwale inwalidztwo, spowodowane: wypadkiem komunikacyjnym; pożarem; wybuchem gazu; porażeniem prądem albo uderzeniem pioruna				
złamanie kości, spowodowane: uprawianiem sportu na kółkach; uprawianiem joggingu; gra w piłkę				
Ubezpieczenie Lekowe Cztery Pory Roku (ubezpieczenie lekowe zaczyna działać 1 miesiąc później w stosunku do pozostałej części ubezpieczenia).				
	80% zniżki na zakup leków znajdujących się w zakresie ubezpieczenia			
1) zniżka na zakup ubezpieczeń komunikacyjnych PZU SA; PZU AUTO; PZU Auto AC; PZU Auto NNW Max; – PZU Auto OC	10%	10%	10%	10%
2) zniżka na zakup ubezpieczeń majątkowych PZU SA; PZU Dom; PZU Wojażer; PZU Gospodarstwo Rolne; PZU NNW				
Medyczny Bispert Domowy	Tak	Tak	Tak	Tak
SKŁADKA MIESIĘCZNA ZA OSOBE	79,33 zł	95,33 zł	103,33 zł	63,88 zł

OLSZTYŃSKI BIULETYN INFORMACYJNY (130) 2020

Zarząd Wojewódzki SEiRP w Olsztynie od 21 maja 2010 r. wydaje
"Olsztyński Biuletyn Informacyjny"

OLSZTYŃSKI Biuletyn Informacyjny

MIESIĘCZNIK ZARZĄDU ODDZIAŁU WOJEWÓDZKIEGO SEiRP W OLSZTYNIE

Rozglądam się...
Rozglądam się z niepokojem
Przez szczelinę
Czapka-maską
patrzę
By dostrzec skąd
Niewidzialny natręć wróg
Czy w promiennych uśmiechnięciach
Młodych ludzi ust
Czy z nad masek wystających
spuchłych nosów smród
Rozglądam się z niepokojem...

MARZEC 2021

Ruszkowski
- o wyroku symbolu

Rozenek
- o represjonowanych

Sadowski
- o sędziach

Kowalewicz
- o pandemii
- o WOŚP
- co się stało w marcu

Majmurek
- o likwidacji IPN

Wyrembalska
- o „jedynym Dniu”

Halicki
- o policji

Kostrzewski
- o skardze
- o wygranej

Malicki
- o maskach
- o braku tytułu

Trzeciński
- o „łączniku”

Lis
- o „czternastce”

Makowski
- o granicy z WOŚP
- o działaniu Koła

Doliwa
- o wędrówkach seniorów

Salata
- o śladach na polu

Jastrzębski
- o smakach miłości

JXX

Jest także w sieci:

<http://seirp.olsztyn.pl/>

<http://www.warminsko-mazurska.policja.gov.pl/ol/komunikacja-wewnetrzna/brak/129,ZW-SEiRP.html>

<http://www.seirp.pl/olsztyński-biuletyn-informacyjny>